

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 72 - květen 2013

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**VELBLOUDI ŠAJTAN A GEJŠA
BYLI HLAVNÍ ATRAKCÍ LETOŠNÍHO
DNE ZEMĚ**

STR. 22

PÁR SLOV ÚVODEM

Po delší době se naše redakce dočkala vydatné posily. Jsme si vědomi toho, že s koncem školního roku skončí práce redaktorů našim deváťákům, a tak jsme s předstihem začali hledat náhradu. A povedlo se. Redakční tým posílila děvčata ze 6.B – **Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová a Michaela Heralová**. Kromě nich se novými členy redakce stali **Pavčina Tománková, Iva Mrkvičková a Pepa Novotný** z 8.A. Zatím se rozkukávají, ale my se těšíme, že až se práce rozdělí mezi více lidí, půjde všechno mnohem svižněji.

Číslo 72, které právě držíte v rukách, mapuje jako obvykle poslední období života naší školy. Máme za sebou několik bezvadných a prospěšných akcí, ke kterým se v Puclíku rádi vracíme – jednak je to řada exkurzí, jenž se s jarem vyloupily jak houby po dešti, jednak jsme si všimli přijímaček na střední školy a do naší výpočetky a nemohli jsme opomenout ani skvělou oslavu Dne Země a Dne vody, které se letos opravdu povedly. A je toho ještě mnohem víc, stačí zalistovat...

V letošním školním roce vyjde Puclík ještě jednou, ale to už bude v době, kdy do vytoužených letních prázdnin, na které se naše škola letos vydá o týden dříve než všichni ostatní, bude zbývat jen pár dnů. Tradičně toto poslední číslo věnujeme školním výletům jednotlivých tříd, tak nezapomeňte zaznamenávat své zážitky a fotit, ať se máte ostatním čím pochlubit.

A teď už příjemné počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **21. 05. 2013** Na kole dětem
přednáška českého cyklisty Josefa Zimovčáka pro 1.-9. ročník o důležitosti sportu a pohybu
- **22.-23. 05. 2013** Zážitkový pobyt v Zubří (7. roč.)
- **31. 05. 2013** Oslava Dne dětí
individuální program tříd

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Není to tak dávno, kdy bylo skoro za trest vstoupit do 9.B. Kdo z učitelů tam šel učit nebo suplovat, nejdříve se na to musel dlouze psychicky připravovat a potom před vstupem do třídy provést pořádně hluboký nádech. V té místnosti byl totiž – s odpuštěním – smrad, jako když se vyrvе prkno z komediantský boudy. Intenzivním pátráním se nakonec zjistilo, odkud smrádek vane. Vašek Šebek si donesl do školy maso, které měl do hodiny vaření, a zapomněl ho v lavici – pochopitelně přes víkend! A aby toho nebylo málo, tak ve skříni objevili dobře schovanou svačtinu, která už byla ve stavu, že jim šla skoro sama naproti. Zkrátka v 9.B celá atmosféra hodně připomínala slavný film Slunce, seno... a památnou větu: „Táto, ty ses zul! To je smrad, že by jeden padl!“ ☺
- Nedávno nějaký srandista amputoval prkýnko na chlapeckém záchodě ve 2. poschodí. Když ho pan školník spravoval, nasadil tam pokusně i dveře ke kabinkám, které tam chyběly od začátku školního roku, kdy se někdo soustavně bavil tím, že je vysazoval. Stíhal to i několikrát za den. Pan školník usoudil, že už to třeba toho „někoho“ přestalo bavit a dveře klukům vrátil, aby nebyli, když příroda zavějí, v kabinkách jako ve výkladní skříni. A co myslíte? Vydržely tam jeden den! Zmíněný šikula nejenže nezapomněl na svůj skvělý nápad ze začátku roku, ale ještě ho zdokonalil. Dveře vysadil, ale narařičil je zpátky do futer, jakoby byly v pořádku. No a teď si představte klasickou situaci: běžíte z posledních sil na WC, protože v té chvíli už je čas váš největší nepřítel, vezmete fofrem za kliku a bác! Dveře máte na hlavě. Je jasné, že tím leknutím povolíte do té doby stažené svalstvo a... Jistě uznáte, že nemůžeme riskovat, aby nám po škole chodili jedinci s boulí na hlavě a flekem na kalhotách. Takže dveře už jsou zase pryč a pánové sedají ve výkladní skříni. ☺
- Paní učitelka Růžková zkoušela v 8.B Filipa Marečka z nepravdivých sloves. Ten o nich neměl ani páru, a tak na každou otázku odpovídal jen stručně: „Uf, uf!“ Uznáváme, musela to být dřina. Je ale docela možné, že podobné citoslovce v duchu pronášela i paní učitelka při psaní známky do žákydy...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ O internetu	3
▪ Anketa na webu	3
▪ Ajtík 2013	4
▪ Divadelní představení The Detektives ..	5
▪ Devátáci u zkoušek	6
▪ Pyžamový den v 1.A	7
▪ Anketa	8
▪ Sloupečky	10
▪ Vyzvídali jsme... ..	12
▪ Coca Cola Cup podruhé	18
▪ Laboratoř budoucnosti	19
▪ Ekofanda	20
▪ První pomoc může zachránit život	25
▪ Když se setmí... ..	26
▪ Přijímačky do výpočetky	28
▪ Páteční noc s Andersenem	29
▪ Podvečerní čtení s čarodějem	30
▪ Čarodějnická škola	30
▪ Žákovská knihovna	31
▪ OfficeArena 2013	32
▪ Praha se nikdy neokouká	33
▪ Hrátky s Merkurem	33
▪ Na pražském Vítkově	35
▪ Škola není jen učení	36
▪ Zdravá pětka opět na scéně	38
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	39

O INTERNETU

Internet je závislost,
máma už má na mě zlost.

Pořád tam jen sedím,
na monitor hledím.

Pařím jenom střílečky,
jsou to hry pro blbečky.

Na netu vše lehce stáhnou,
úkoly tak hravě zvládnou.

Yahoo! mi vše vyhledá,
Seznam taky kdeco zná.

Strejda Google, teta Wiki,
naučí mě všechny triky.

Jak být skvělým ajťákem,
když už jsem tím páťákem.

Na fejsu furt četuju,
u toho se láduju.

Klávesnice plná drobků,
hej, lajkni mi tu novou fotku.

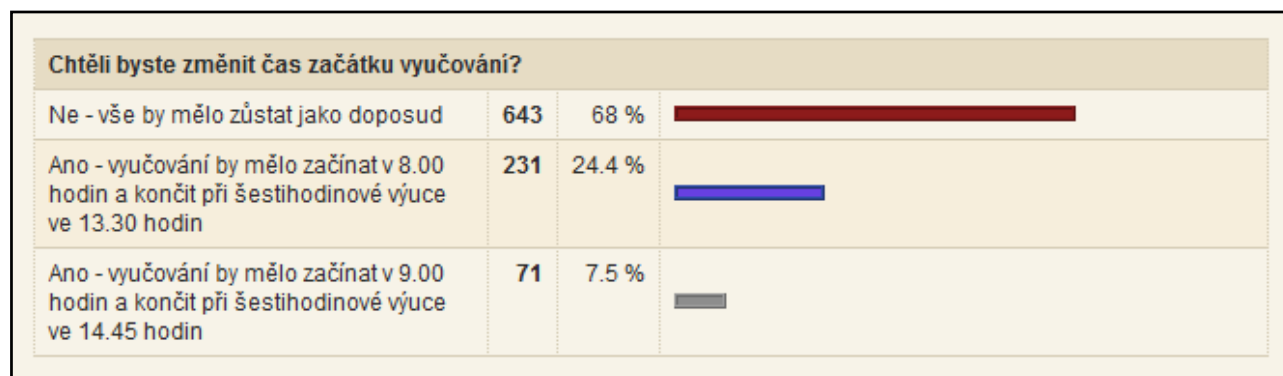
Zas u PC trávím den,
nikdy nechci ani ven.

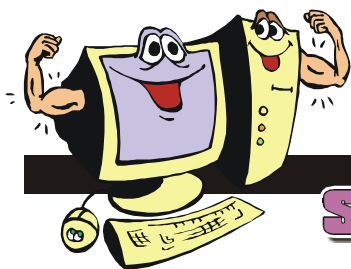
Poučení z toho plyne,
choďte ven, vy kůže líné!

Vojtěch Zdražil, 5.B

ANKETA NA WEBU

Anketa na internetových stránkách školy tentokrát zjišťovala, jaký je váš názor na čas začátku a konce vyučování. Hlasovalo celkem **945 lidí** a výsledek si můžete prohlédnout na obrázku:

AJTÍK 2013

SOUTĚŽ MALOTŘÍDNÍCH ŠKOL

Ve čtvrteční dopoledne 4. dubna 2013 se naše škola proměnila na místo soutěžního klání. Děti ze 3., 4., a 5. tříd z okolních vesnic přijely změřit své dovednosti a dávku štěstí. Celkem osm týmů naplnulo všechny síly a bojovalo za výhru své školy.

ně nejnáročnější stanoviště určitě patřila učebna přírodopisu, kde si děti hrály s interaktivní tabulí. Ti mladší se zde ponořili do světa pohádek, starší se vrátili zpět v čase k historickým panovníkům. Úlohu her zastupovala dvě stanoviště. Na prvním děti skládaly puzzle – stylově podle našeho školního časopisu Puclík. V učebně výpočetní techniky si ve dvojicích zahrály elektronické piškvorky.

Druhá učebna výpočetní techniky vzbuzovala pozornost už při vstupu. A když jsme dětem

Aby se děti ve velké škole, na kterou nejsou zvyklé, neztratily, dostal každý soutěžící vísáček se jménem své vesnice. Každá skupina také měla vlastního průvodce, který se staral, aby nezabloudili, a ve volných chvílích zodpovídal veškeré dotazy zvědavých dětí a paní učitelek.

Celé dopoledne byly děti také před objektivy kamer. Jejich boj se soupeři byl pečlivě dokumentován, aby si ho mohly ve svých školách připomenout v krátkém filmu, který z natočených scén a rozhovorů vznikl.

Skupiny postupně prošly pět stanovišť, na kterých se střídaly úkoly vědomostní a dovedností s hrami. Mezi vědomost-

ukazovali, co všechno se v hodinách výpočetní techniky učíme, byly možná pozornější než v leckteré jiné hodině ve škole.

Při luštění křížovky a poznávání hardwaru jsme prozkoušeli jejich týmového ducha

a schopnosti si pomáhat a poradit. V tělocvičně byla zastoupena část sportovní. Děti si zde ale vyzkoušely netradiční sportovní disciplíny, jako je hod disketou, fotbalový slalom s CD, kop do počítačové myši ne přesnost a chůzi s klávesnicí

na hlavě. Na každém stanovišti byly skupiny podle rychlosti, správnosti, ale i s ohledem na počet dětí ve skupině a na věkové složení skupiny ohodnoceny body.

Medailové pozice obsadila družstva z Věcova (3. místo) a z Křidel (2. místo), **vítězem se stala skupina z Radešínské Svratky**, jejíž členové získali flash disky a sladké odměny. Ale přestože vítěz může být jen jeden, bodové skóre bylo opravdu těsné a bez odměny neodešel nikdo.

Doufáme tedy, že i z pohledu dětí to bylo příjemně strávené dopoledne, že se jim u nás ve škole líbilo a že někteří třeba časem usednou v počítačové třídě.

Aneta Dufková, 9.C

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ THE DETECTIVES

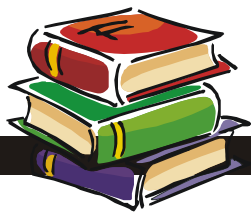
Mgr. Dagmar Svobodová

V rámci výuky anglického jazyka jsme rádi využili nabídku novoměstského gymnázia a uvítali možnost, aby se naši žáci 9. tříd a 8.C zúčastnili představení divadla The Bear Educational Theatre – „The Detectives“.

Příběh popisoval vraždu, která se stala v Anglii před čtyřmi roky. Celé divadelní představení probíhalo formou jednoduchých anglických dialogů, na které jsme měli možnost nachystat děti předem a projít s nimi slovíčka, která by jim mohla bránit v porozumění. Jejich úkolem bylo odhalit vraha krásné tanečnice Sylvie.

Naším žákům se představení velice líbilo, dobře se pobavili a mnozí z nich přišli s anglickým jazykem v této formě do kontaktu poprvé. Doufáme, že budeme moci do budoucna využít v rámci spolupráce s gymnáziem třeba nějakou podobnou nabídku.

DEVĚTÁCI U ZKOUŠEK

Aneta Dufková, 9.C

Tolik jsme se všichni těšili, až budeme mít ty přijímačky za sebou, až nebudeme od učitelů slýchat to poučování, že jestli si myslíme, že to zvládneme bez přípravy a s těmito slabými znalostmi, tak se mýlíme... No a stejně nic. Teď zase posloucháme, že skutečnost, že jsme se dostali na nějakou střední školu, nás neopravňuje k tomu, abychom se už na všechno vykašlali ☺.

Nicméně vraťme se zpět. Někteří z nás se totiž na přípravu nevykašlali a prošli si desítky příkladů a větných rozborů z přijímacích zkoušek z minulých let. Jsem vlastně vděčná své kamarádce, která se mě vždy po víkendu ptala na pří-

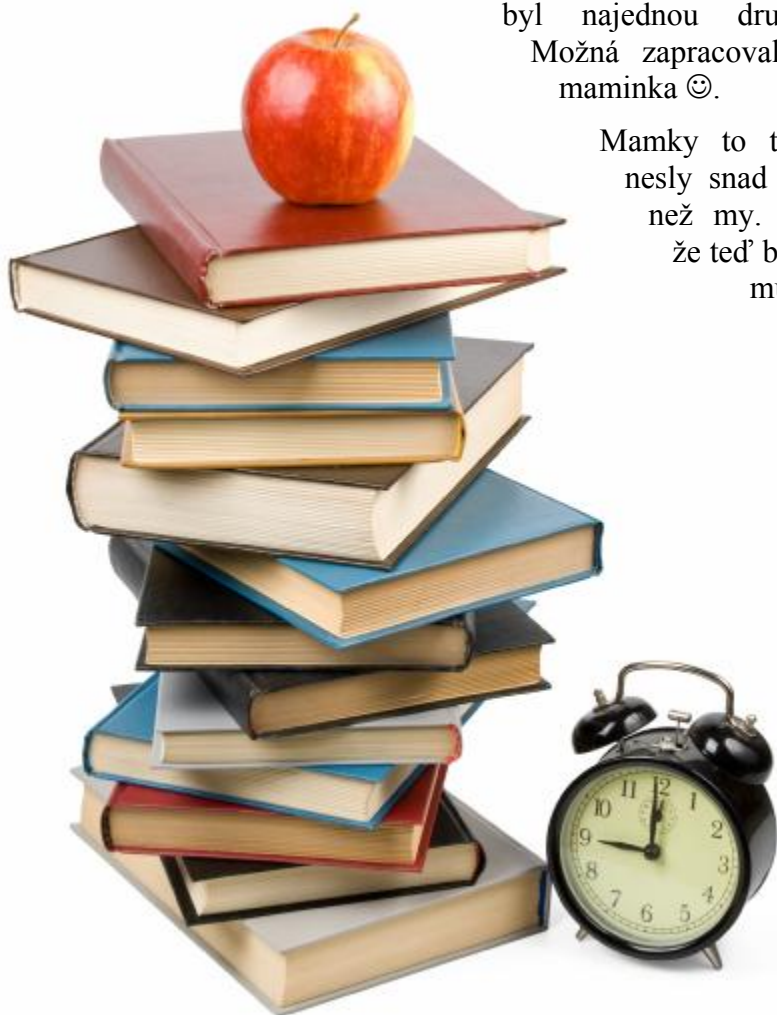
klady, kterým nerozuměla – díky ní jsem si také něco procvičila. U některých tahle příprava měla i výsledky. Projevilo se, že na některých školách dávají každý rok téměř ty stejné úkoly, na které se lze připravit. Jak jinak si vysvětlit, že kluk, který svými školními výsledky nijak nevyniká, byl najednou druhý? Možná zapracovala i maminka ☺.

Mamky to totiž nesly snad hůř než my. To, že teď budu muset

spočítat pár příkladů, které ale ovlivní celý můj budoucí život, mi nějak nedocházelo. Zato mamka už byla nervózní od rána. A nebyla jediná. Spousta maminek čekala na své dětičky po celou dobu jejich usilovného snažení dokonce přímo za dveřmi před třídou ☺.

Když se ještě přenesu do minulosti a vzpomenu si, jaké to bylo toho dne... V celé škole se vznášela nervozita. Když jsem uviděla seznam uchazečů na několika papírech, i mně začalo vrtat hlavou, že se tu určitě najde spousta lepších, než jsem já. Minuty čekání na začátek byly zničující. Každého nového přichozího jsem si prohlížela s myšlenkou, zda by zrovna tenhle nemohl být lepší. A také s myšlenkou na to, že právě tohle by mohl být můj budoucí spolužák (píšu v mužském rodě, protože na mé budoucí škole jsem potkala pouze dvě další holky).

Po zhlédnutí zadání a zjištění, že to všechno vypočítat asi zvládnou, jsem získala opět ten klid, který mi scházel už dobré půl hodiny. No a když jsem měla hotovo a viděla, že téměř všichni ještě pracují, začala jsem to brát s nadhledem. Nakonec jsme se ještě zasmáli

dvěma klukům, kteří nepochopili, že na papír s výpočty mají nalepit jen své číslo a druhou polovinu nálepky se svým jménem si nechat. Ale pak, když si před budovou školy někteří kamarádi začali sdělovat výsledky, mě začal užírat pocit, že vlastně nevím, jestli to mám všechno správně. Většina naší třídy si podala aspoň jednu ze svých přihlášek sem do Nového Města na gympl. V druhý přijímačkový den se nás tam tedy několik sešlo. Co se týká nervozity během druhého dne - to je právě ta největší absurdita ☺ - všichni jsme znali počty uchazečů, kteří se hlásí na gympl. Nebylo jich moc, a tak jsme s jistotou věděli, že se dostane naprosto každý. I ten poslední. Ale ti, kteří tam opravdu chtěli jít, byli přesto strašně nervózní a na přijímačky se poctivě připravovali. A jak to dopadlo?

No nečekali byste to, ale oni se tam opravdu dostali ☺!

Na druhý termín si však větší na z nás napsala jen záložní školu. Byli jsme tak absolutně v klidu. Věděli jsme, jak jsme si vedli den předtím, a na nervozitu ani nebyl čas. Sdělovali jsme si dojmy a zkušenosti z předchozího dne. Věřili byste například, že i během přijímacích zkoušek si můžete radit? Nešlo by to ale všude, a tak měli tihle dva zrovna štěstí, že měli odpovědi na výběr. A tak jedno klepnutí znamenalo možnost A, dvě klepnutí B... A nikdo nic neviděl ☺.

Ani jsme se nenamáhalí sdělovat si moc odpovědi z češtiny. Jasně jsme se shodli na tom, že to bylo lehčí než naše normální rozbor, které píšeme ve škole. Z matematiky jsme si pár výsledků porovnali, ale ani tam nebylo nic, co by nás mělo nějak překvapit. Domů většina z nás

odcházela s dobrým pocitem, že to bylo lehké.

Nervozita ale toho dne ještě stoupala a to přímo úměrně s přibývajícím odpoledním hodinami. Každých deset minut jsme kontrolovali weby našich škol. A ono pořád nic. Když byly výsledkové listiny konečně zveřejněny, každý z nás měl jinou taktiku, jak najít své číslo. Ti odvážnější šli shora. Všichni optimisté šli ale od posledního, aby se mohli radovat za každého člověka, který byl až za nimi ☺.

Možná ne každý byl se svým výsledkem úplně spokojen, ale všichni jsme se dostali tam, kam jsme chtěli. Málokdo z nás si ale toho šťastného večera uvědomil, že přijetím na školu to všechno vlastně teprve začíná...

PYŽAMOVÝ DEN V 1.A

Mgr. Jaroslava Truksová

18. března 2013 jsme si v 1.A udělali pyžamový den. Všichni usedli do školních lavic v pyžamech, nočních košilkách a někteří si přinesli i župany.

Celý den byl v duchu spánku a všeho, co ke spaní patří. Děti skládaly přísloví a pořekadla, geometrickými tvary zdobily noční košilky, učily se ukolébavku, poslouchaly pohádku od Jitky Molavcové O studené peřině, počítaly „postýlkové“ příklady, povídaly si o snech a vyráběly lapač snů. K tomu nám celý den hrály ukolébavky.

Nezbytným kamarádem jim byl jejich plyšový mazlíček, který je v noci doma hlídá. A polštářky – ty samozřejmě taky nesměly chybět.

ANKETA

**TENTOKRÁT
O TECHNICE**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Technika, elektronika, elektrika... Tři pojmy, které se dotýkají každého z nás. Někdo si život bez nich nedovede představit, jinému by naopak svět bez těchto vymožeností docela vyhovoval. Jisté ale je, že jsme si tyhle vymoženosti moderní civilizace velice rychle osvojili a nechali vstoupit do svého života, a kdybychom je najednou neměli, asi by to úplně jednoduché nebylo. V naší pravidelné anketě nás tedy zajímalo, jak jste na tom vy...

- 1. otázka:** Jaký máte vztah k technice a elektronice?
- 2. otázka:** Co pro vás znamená mobil?
- 3. otázka:** Co byste dělali, kdyby na delší dobu přestala jít elektřina?
- 4. otázka:** Jak by podle vás vypadal svět bez elektřiny?

ŽÁCI

Lucie Kosourová, 6.B

1. Jak jinak než dobřej ☺.
2. Mobil používám každý den.
3. Pokud by přestala jít elektřina, tak bych se asi naštvála ☹.
4. Svět bez elektřiny, to by podle mě asi ani nešlo...

Nikola Vopršalová, 7.A

1. K elektronice mám celkem dobrý vztah.
2. Mobil = všechno ☺☺☺.
3. Bez elektřiny bych asi nebyla.
4. Pokud by elektřina nebyla, to by musel svět vypadat děsně ☹.

Sára Klimešová, 4.A

1. Ježiš ☺, nevím ☹...

2. No, používám ho, ale těžko říct, co pro mě znamená.
3. Pokud by přestala jít tady ve škole, tak bych zavolala pana školníka ☺.
4. Svět by byl děsný...

Michal Petr, 8.C

1. Mám k elektronice až moc velký...
2. Na 100 % herní zařízení ☺.
3. Bez elektřiny bych se musel zcvoknout ☺☺☺.
4. Pokud by nebyla elektřina, tak by hold všechno pracovalo na páru ☺.

Simona Pivková, 5.A

1. Nemám nic proti, takže dobrý...
2. Mobil pro mě představuje telefonovací zařízení.

3. Když by nešla elektřina, tak bych bláznila ☺.
4. Svět bez elektřiny by byl hrozný...

Aneta Dufková, 9.C

1. Jak jinak než kladný...
2. Sice ho pokaždé nemám u sebe, ale je pro mě důležitý.
3. Kdyby vypadla elektřina na delší dobu, bylo by to strašný, asi bych se zbláznila ☹.
4. No, asi jako v pravěku ☺.

Nad'a Kulíková, 7.B

1. Asi ani moc velký ne.
2. Jak to mám vědět ☺?
3. Kdyby nešla elektřina, nežila bych ☹.
4. Svět bez elektřiny = hrůza.

Josef Dostál, 5.A

1. Snad pro mě ani nic moc neznamená.

2. Mobil? Ani nevím...
3. Šel bych pryč.

4. Kdyby nebyla vynalezená elektrina, tak by svět vypadal hodně špatně.

UČITELÉ

Mgr. Jitka Matoušková

1. Já mám k elektronice kladný vztah, ale někdy mi dokáže pořádně zamotat hlavu. To má pak za následek to, že jde můj vztah do záporu.
2. Určitě rychlé vyřízení informací, ale zároveň i ztrátu soukromí.
3. Zapálila bych svíčky a s někým blízkým bych si povídala.
4. Bez elektřiny by byl svět jednodušší a lidé by měli více volného času...

Mgr. Petr Smékal

1. Používám ji často a nedá se říct, že nerad ☺. Na druhou stranu bych se nerad stal závislým.

2. Možnost telefonování, SMS a poslouchání muziky. Ale pravda je ta, že člověk pořád kontroluje, jestli ho má u sebe.
3. No tak to bych měl asi hlad ☺☺☺...
4. Pokud by nenávratně přestala jít, tak by asi nastal chaos a války.

Mgr. Martina Janíčková

1. Vesměs kladný. Pokud nade mnou zrovna nevítězí svou složitostí nebo v horším případě svou nefunkčností...
2. Myslím, že mám mírnou závislost ☺.
3. Mně by to až tak nevadilo. Utábořila bych se na své chatě. Jako malá si pamatuji, když jsme svítili petrolejovou lampou, neboť elektrina tam byla zavedena až

po několika letech. Bylo to bezvadné. Televizi tam nemáme dodnes, vařit se dá na kamnech, pro vodu chodíme do studánky... Asi bych tam nějaký čas vydržela ☺.

4. Nastal by naprostý chaos, panika a totální kolaps všeho...

Mgr. Erika Oravcová

1. Určitě mám k elektronice dobrý vztah.
2. Mobil pro mě představuje možnost komunikace s rodinou a přáteli.
3. V první řadě bych se snažila přežít ☺...
4. No, vzhledem k tomu, jak jsou lidé vynalézaví, tak si myslím, že by si vymysleli něco jiného.

Anketu připravily Radka Křížová a Karolína Švárová, 8.C

TECHNIKA SLOUPEČKY

Aneta Dufková, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

At' se nám to líbí nebo ne, žijeme v době, která je prošívkována nejrůznější technikou skrz naskrz. Vývoj nás tam zkrátka donesl a je na každém z nás, jak se s technickými vymoženostmi současnosti popere. Jsou mezi námi techničtí nadšenci, kteří každou novinku vítají s otevřenou náručí, a kdyby neměli každý rok nový mobilní telefon s nejmodernějšími funkcemi, pravděpodobně by zemřeli žalem. Na opačném pólu stojí ti, kteří technice ze zásady nedůvěřují a obloukem se jí vyhýbají, i když to vlastně dneska už snad ani nejde. Někde uprostřed těchto dvou skupin stojí většina z nás – tedy lidé, kteří se snaží techniku využívat a neudělat si z ní nepřítele... A jak to vidí Aneta s Darkou?

ANETA

Protože já (snad si mohu dovolit napsat, že na rozdíl od paní učitelky ☺) jsem se už narodila ve věku do jisté míry ovlivněném technikou, připadá mi to všechno úplně normální.

Ale starší lidé nebo i lidé ve středním věku mají občas s novými technickými hračkami problémy. Bojí se cokoliv zmáčkout, na cokoliv sáhnout, aby to nerozbili. Přitom většina techniky je sestavena tak intuitivně, aby ji zvládl ovládat každý laik. Chápu, když je všechno v angličtině a dotýčný anglicky neumí. Ale když je česky napsáno „Klepněte pro psaní zprávy“ a on se zeptá, jakže má vlastně napsat tu zprávu, mám chuť... No, nakonec se ovládnou a připomenou si, že oni na takové technologie nejsou od malička zvyklí a že už se ve svém věku třeba hůře učí s nimi zacházet.

Úplně starší lidé si často říkají, že už se to přece na svá stará kolena nebudou učit. Nevím, jak dlouho to ale bude ještě možné takhle odmítat. Domnívám se totiž, že se dlouho úplně bez techniky neobejdou. To už se vlastně neobejdou ani dnes. Zajímalo by mě ale, jaké to bude, až do důchodového věku dospějeme my. Budeme stále tak pokrokoví, že si budeme dávat srazy online (místo v kavárně, jak to dělají ty babičky dneska)?

Nicméně vraťme se do reality... Už si prostě nedokážu představit, že bych si stiskem jednoho tlačítka neohrála oběd v mikrovlnce, že bych snad musela prát prádlo v ruce (to bych si asi

pěkně rozmyslela, jak často se budu převlékat), nebo že bych se (a to hlavně!) musela obejít bez počítače.

Život bez techniky by byl prostě jiný. Ale lidé to dříve přece také zvládali! Rozhodně to ale neměli lepší. Nebo ano? To je trochu nejasná otázka. Napadá mě pár výhod, které bez techniky měli. Když u sebe stále neměli mobil, nikdo po nich nemohl pořád něco chtít. Když netrávili hodiny u počítače, mohli si třeba číst více knížek. Když... Jenže žádné to „když“ už nikdy nebude.

Jsme už tolik pohodlní, že bychom to asi jako ti lidé v dřívější době prostě zvládat nemohli. Všechny ty technické „zjednodušovače“ života (ale také žrouty času) prostě potřebujeme. Třeba s vypnutým mobilem by to snad šlo pár dní (možná spíše hodin) vydržet. Ale třeba když se nám rozbije právě lednička, těžko bez ní vydržíme pár dní...

Vzpomínám si, jak se nám rozbila přepětíová ochrana, ve které jsme měli zapojený počítač, tiskárnu, wifi router... Trvalo to celý jeden dlouhý večer, než se podařilo problém vyřešit. A tenhle večer se navždy zapsal do mých vzpomínek jako učiněná katastrofa ☺. Ale je to už dávno. Někdy si říkám, co bych dělala, kdyby se to stalo teď. Zdá se mi, že jsme totiž všichni postupem času na té technice závislí pořád více a od čím dál nižšího věku. A nemyslím jenom počítač. I když se vrátím třeba k té ledničce (která je v těchto našich sloupečcích

chudák pořád přetřásaná ☺). Dříve, když se lidem rozbila lednice, nebyla to taková tragédie. Měli spíže, sklepy a podobná chladná místa, kam by mohli ukládat potraviny. Lednička byla jen takový bonus navíc. Technologie jim v té době zjednodušovaly život, ale na rozdíl od nás se na ně na 100% nespolehali.

Tak bychom neměli zapomínat, že všichni ti naši techničtí pomocníci jsou jenom stroje. Nemají vlastní mozek, pocity, nemohou uvažovat. I když je nutné zmínit, že to je pouze aktuální stav, kdo ví, co bude za pár stovek let. To už sice asi půjde mimo nás, doufejme však, že další generace nebudou zapomínat na to, že člověk by měl stát nad veškerou technikou, ne aby to bylo obráceně. To by totiž mohlo mít fatální následky. Co kdybychom se technickým vynálezům s vlastním mozkiem zdáli moc zbyteční a nepotřební? Jasně, asi už zacházím trochu do sci-fi, ale přece jen mi to hlodá v hlavě. Uvědomte si, že před pár stoletími si taky nikdo nedovedl představit život s technikou tak, jak ho známe dnes...

DARKA

Protože se s technikou setkáváme dnes a denně a čím dál víc, částečným „technickým odborníkem“ se chtít nechtít musí alespoň trochu stát každý z nás.

Otevíráme si pomocí čipů, používáme bezkontaktní platby – což jde dobře i bez znalosti techniky, používáme nejrůznější elektrické spotřebiče nebo přístroje a na to už se minimálně musíme naučit, co zmáčknout za čudlíky ☺.

Technika se zkrátka stává čím dál běžnější součástí našich životů. Některá moderní autíčka už jsou jak pro cvičené opičky, protože samy zacouvají, řadí vás do pruhů, hlídají, zda se náhodou za volantem nechystáte dát si „šlofíka“, jenže..., když se něco porouchá, tak paradoxně, ač pro nás uživatele je ovládání jednodušší a jednodušší, pro odborníka je čím dál složitější přijít na to, v čem je problém.

Kdybych se jako příslušnice něžnějšího pohlaví měla sama zhodnotit, jak jsem na tom s technikou, tak asi průměrně. Počítač v Pentagonu roz-

hodně „nehecknu“, ale jinak využívám techniku docela ráda. Jsou věci, které zvládnou lehce, věci, ke kterým se dopracuji metodou pokus-omyl a asi daleko více kroky, než by bylo záhodno (vzpomínám si na sítování svého notebooku s počítačem před pár roky ☺), a pak ty, se kterými si musím nechat poradit, nebo je raději zcela přenechám odborníkům. Tedy - je to nádhra, když si s problémy ví rady. Ale ne vždy to tak je.

Poté, co jsem svůj mobilní telefon měla sedmkrát na záruční opravě a já (a všichni známí, co se mi nemohli dovolat nebo mi odeslat zprávu) jsem tvrdila, že ač se telefon tváří, že je vše v pořádku a signál má, tak prostě nefunguje... V záručním servisu tvrdili opak. Přiznávám, že i když se do některých věcí, ve kterých mi jde o princip, zakousnu, v tomto případě došla trpělivost domácímu Ježíškovi a pod stromeček mi raději nadělil nový přístroj, protože do prodejny, kde jsem telefon koupila, už jsem chodila asi stejně často jak pro rohlíky do samošky ☺.

Ono totiž čím je přístroj dokonalejší, tím víc si často žije svým vlastním životem. Hrozně se mi líbí teorie mého švagra, který tvrdí, že výrobci určitě schválně do přístrojů dávají zvláštní součástku (bohužel vzhledem k jeho jadrnějšímu slovníku zde nemůžu napsat název této součástky ☺), která po chvíli začne způsobovat problém a nejlépe v okamžiku, kdy se blíží konec záruční doby, popřípadě je lehce po ní. Jako majitelka třetí stejné ledničky v pořadí (byla to tehdy super jednička na trhu a ta naše první se dokonce putovala zahrát do centra výrobce ve slunném Španělsku, aby zjistili, v čem je problém...) bych o tom mohla psát docela dlouho.

S technikou je to prostě jako se vším, o čem jsme tu kdy psali – dobrý sluha, ale špatný pán. A možná proto není na škodu si občas koupit knížku a načuchat se té krásné vůni nového papíru a ne jen plnit elektronickou čtečku vším možným, anebo napsat kamarádce recept ručně s přáním dobré chuti, i když vedle vás leží telefon, na který to v mžiku ofotíte a pošlete mm-skou, emailem nebo dáte sdílet.

A proč neuškodí tohle (aspoň občas) udělat? Myslím si, že proto, že je to takové osobnější a lidštější a právě to nám v přetechnizovaném světě často chybí ☺...

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME

**MARIE
BUDÍKOVÁ**

- nakažlivě kolem sebe šíří dobrou náladu, těžko ji potkáte jinak než s úsměvem na tváři
- u nás ve škole jste se s ní mohli setkat ve školní družině, v kanceláři jako se zastupující paní sekretářkou i ve třídě plné dětí, které moc ráda učí
- chtěla by umět cestovat v čase a prostoru, aby uspokojila svoji zvědavost
- tvrdí, že každý člověk má v sobě něco nedocenitelného a zázračného, a ty základy v lidech ji baví hledat
- nejvíc jí na lidech vadí, když nejsou kolem ní
- opravdu nerada vstává před pátou ráno
- na sebe si oblékne cokoliv, v čem se bude cítit jako zástupce něžné poloviny lidstva
- její největší zálibou jsou její děti, ale moc ráda také cestuje
- navštívila Německo, Belgie, Holandsko, Švýcarsko, Rakousko, Itálii, Chorvatsko, Slovinsko, Anglii, Irsko, Polsko, Bulharsko, Slovensko a Tunisko
- slovo dovolená v ní vyvolá představu tepla, italského nebo francouzského venkova, moře, hor, veselé společnosti, dobrého jídla, hezké hudby a padajících hvězd

• nejoblíbenější:

filmy	Někdo to rád horké Pelíšky seriál M*A*S*H Zelená míle Lepší pozdě nežli později Sůl nad zlato
skupiny	v dětství Beatles, v sedmnácti Alice, pak Nirvana...
zpěváci	Dan Bárta, Sting, Bobby McFerrin
kniha	Saturnin
spisovatel	Erich Maria Remarque, Zdeněk Svěrák, Robert Fulghum
jídlo	italská kuchyně
barva	tyrkysová, všechny odstíny fialové, rubínově červená, kombinace černé a bílé

Jaké to je učit ve škole, kam jste před nějakou dobou chodila sama jako žákyňka?

Mám naši školu moc ráda a zůstalo mi to od dětství. Je to už dvacet let, co jsem byla žákyňkou s copem a v nadkolenkách a viděla všechno z druhé strany. Pamatuju se, že jsem první třídu absolvovala v přízemí budovy naší Růžovky, přístavba se tenkrát teprve dostavovala.

Dodnes si pamatuju tu hrůzu z temných zákoutí, kde číhali starší spolužáci nebo přísný učitelský dozor. Víím, že i kdybych se měla definitivně ztratit a umřít v kotelně na dehydrataci, nikoho bych se na cestu nikdy nezeptala ☺. Dezorientace mi, nevím úplně proč, zůstala, zato v ptaní se na cestu jsem už zocelená dokonale.

Je mi jasné, že mým bývalým vyučujícím - dnešním kolegům - už nenamluvím, že matematika s fyzikou jsou báječnými vzpomínkami na léta úspěšné školní docházky. Těžko si získám autoritu vyprávěním nervydrásajících historek z návštěv chemické laboratoře, protože dítě bez špetky pochopení pro převody jednotek a dosazování do chemických vzorců jen těžko zapomenou. Na rovinu - já to tady mám jasně nalinkované, můžu si říkat, co chci. Oni to vědí ☺...

Mnozí učitelé, se kterými nyní sedáváte ve sborovně, vás mají ještě v živé paměti, když jste seděla ve školní lavici. Jak vás mezi sebe přijali a jak se vám s nimi pracuje?

Měla jsem štěstí na báječné učitele a musím říct, že jim to

zůstalo, i když o mně vědí své. Přijali mě moc hezky a jsem jim za to vděčná. Aspoň se ráno nebojím do školy ☺.

Co si nejvíc vybavujete ze svých školních let? Utkvělo vám něco v paměti víc než stovky zážitků, které člověk časem pozapomene?

Já mám na léta základky moc hezké vzpomínky, zvlášť na druhý stupeň. Byli jsme ohromná parta, pořád zajedno. A protože už jsem se v té době nebála na cokoliv zeptat, vystrčili mě vždycky dopředu a: „Maruška tam zajde a domluví to.“ Říkalo se tomu starosta třídy. A já chodila. Tu do ředitelny, jestli by to nějak nešlo s tím ping pongem o přestávkách - vyřazené učebnice jazyka českého byly jako pátky k nezaplacení. Jindy do ředitelny, kam že to letos pojedeme na výlet a s kým, když odjezd je pozítří a třídní učitel už něco má a my to nejsme ☺.

Všechno se zapomenout nedá. Výlety s Jaruškou Hnízdilovou na Sklené a historický kroužek, noční hry, pan učitel Mička a jeho harmonika. Žluté prsty třídního pana učitele Liedermanna a jeho obligátní „že, žáby“, to, jak nám vykládal karty a my mu věřili každé slovo, protože jeho podání nešlo nevěřit. Viděl do nás jako do sudu a my jsme chtěli slyšet ty šťastné konce a velké lásky, životní tragédie, příběhy o strašidlech a věcech mezi nebem a zemí. Dodnes si nejsem tak úplně jistá, jestli neměl pravdu...

Vzorečky paní učitelky Plevové – Pepo, Cuprum. Malé nápovědy pana ředitele při tahání otázek z češtiny proti světlu nebo zlomené pravítko paní učitelky Liedermannové na pěstitecké práce. Ta se o něj opírala, když vysvětlovala novou látku, a asi proto, že se na nás nedalo dívat, pomalu zavírala oči a... To jednou prasknout prostě muselo ☺!

Omlouvám se, že se nedostane na všechny, ale to by tenhle skrovný časopis nemusel po-
brat, ba ani unést.

Chodila jste do školy ráda? Co vás bavilo?

Do školy jsem chodila stejně ráda jako všichni moji spolužáci – moc. Přiznávám, že technické předměty mi dělaly trochu starost, ale o tom už řeč byla. Jsem ale dodnes toho názoru, že vztah k předmětu ani zdaleka nedělá jen učivo, ale především my, učitelé.

Ráda jsem zpívala, malovala, bavil mě dějepis, občanka, němčina. Naše třída byla taková první vlaštovka výběrových tříd se specializací na výpočetku. Kolem byli chytří spolužáci a myslím, že i učitelé k nám

chodili rádi. Taková vzájemná symbióza. Prostě idylka...

K zahazení ovšem nebyly ani cesty domů, protože vedle naší školy po revoluci otevřeli cukrárnu. Vás možná baví chodit nakupovat do dnešního papírnictví, ale věřte mi, ta cukrárna mě bavila o moc víc. Měli tam skvělé indiánky a ještě lepší špičky a věnečky. Tam asi padly veškeré moje úspory. Hrůza, co jsem dneska všechno mohla mít ☺...

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průšvih, na který si stále vzpomínáte?

Ted' si honem ale vůbec nic nevybavuju, nebo něco možná, ale to je nezveřejnitelné ☺... Jaká že je další otázka ☺?

Kdy se ve vás zrodila myšlenka, že se stanete učitelkou?

Po základce jsem se rozhodla, jestli chci být zdravotní sestřičkou, cestovat po světě nebo se věnovat špuntům. Na gymnázium by mě tenkrát nikdo nedostal, né že bych proti němu cokoli měla, ale nechtěla jsem mít rodiče v zádech a přijímací pohovory na mateřinku byly z těch tří škol nejtěžší a nejžádanější, takže vyhrály děti. A pak už se to se mnou vleklo. Jak si na ně člověk jednou zvykne, nepustí ho to. Taky asi sehráli roli sourozenci, protože jsem od devíti let tetou a pak ještě pětkrát. To se muselo někde podepsat. Toho tiku v pravém oku si nevšímejte ☺.

Učíte na prvním stupni. Kdyby vám někdo řekl, že od zítřka musíte učit na druhém, které předměty byste si vybrala, které jsou vám nejbližší?

Je to jen imaginární otázka, proto upozorňuji, že imaginární bude i odpověď. Při škole jsem studovala tři specializace – hudebku, výtvarku a drama-

tiku. Tady bych asi měla na co navázat. Baví mě jazyky, ale popravdě - jsem asi stavěná na práci s těmi menšími a u ní ráda zůstanu. Neměnila bych.

Co u nás ve škole postrádáte? Uvítala byste nějakou změnu nebo novinku?

Místo hodin čtení a psaní bych zavedla hodiny čtení a spaní ☺.

Kdybyste mohla něco na českém školství změnit, co by to bylo?

Byrokracii. Jednoznačně. Moc by se mi také líbilo dostat do vinku pro každého žáka teoretické znalosti - třeba prostřednictvím jakékoli moderní technologie a my učitelé bychom je uváděli do praxe.

Co vám na žácích v naší škole nejvíc vadí?

Nic špatného jsme si zatím neudělali. Jsem ráda, když pozdraví a usmějí se, vždycky to potěší. A to, co nám učitelům obvykle vadí, jsou důsledky něčeho, co si děti přinesou

z jim vlastního prostředí, těžko je za to soudit. Jen mít tu svatou trpělivost jim vysvětlovat, že tudy cesta nevede.

Co děláte o prázdninách, když je škola v nedohlednu?

Miluju sluníčko, teplo, tu pohodu dlouhých večerů a východy slunce. Co se ale týká výchovných procesů, každopádně nevyjdu ze cviku, jen převedu veškerou energii z dětí mně svěřených k dětem mně vlastním. Na ty mám naštěstí i motivující prostředky silnějších kalibrů ☺.

Prázdniny si užíváme vždycky naplno. Miluju Vysočinu, rybníky, les, skály... A když můžu pár dní vidět moře, dýchat slanný vzduch, objevovat památky a cpát se třikrát denně zmrzlinou, jsem nejšťastnější stvoření pod sluncem.

Ptáme se všech, zeptáme se i vás - jaká jste kuchařka, zda vás vaření baví, co ráda nebo nerada vaříte...

Já a jídlo máme báječný vztah. První dárek od manžela byla

1032 stran velká kuchařka světové kuchyně, čímž je asi řečeno vše. Za prvních pět let přibral 15 kilo ☺. Neměl si začínat. Jsem dítě experimentů, asi si vynahrazuji tu promarněnou chemii. A vařím s láskou. Jak? Často a ráda.

PS: On už je zase shodil, ale mně ta kuchařka zůstala ☺.

Máte nějaký speciální recept, se kterým bychom se jinde těžko setkali?

Všechny recepty už někdo vymyslel a napsal. Tenhle je francouzský, a protože jsem ho nedávno dělala a bylo to moc mňam, posílám to dál:

Hovězí daube

- Na olivovém oleji osmažíme do zlatova velkou červenou cibuli. Vyjmeme.
- Stejný postup provedeme se dvěma nakrájenými řepkatými celery a jednou paprikou.
- Kilogram libové hovězí pečeně nakrájíme na kostky, obalíme v osolené a opepřené mouce a osmažíme, dokud maso nezíská hnědou barvu.

- Přidáme vývar, česnek, protlak, tabasco a tymián a zvolna prohřejeme.
- Vrátime na pánev cibuli, česnek a papriku, přidáme bobkové listy a cajunské koření.
- Uvedeme do varu, přemístíme do trouby a pečeme dvě a půl až tři hodiny, dokud maso není měkké.
- Přílohu si můžete zvolit prakticky jakoukoli. Recept je jednoduchý, možná vám připomíná naši roštěnou, ale směs koření a zelenina dají jídlu osobitou chuť.

Jak vypadá váš běžný všední den?

Žádný den není všední. Každý má svou pravidelnou dávku ranního chystání dětí, dopolední výuky, nějaký ten dozor, odpolední přípravy na další den a srocování rodinných příslušníků pod jednu střechu pod záminkou krmení, psaní úkolů, koupání a čtení pohádek...

Vždycky se ale najde něco, co má jiskru, a ať už je to pozitivní nebo ne, беру to tak, že k životu změny nutně potřebuji a vítám...

Co vy a módní trendy, řídíte se jimi?

Už vám některá z dotázaných odpověděla, že ji to vůbec nezajímá? Nevím, jestli říkala pravdu. Myslím, že jsem typicky ženská bytost. Nosím ráda to, v čem se dobře cítím. Popravdě - kdybych mohla nosit, co bych chtěla, asi bych musela zdědit zlatonosný důl po strýčkovi z Ameriky ☺.

Kam byste se ráda podívala nebo znovu podívala?

Myslím, že by na to byl jeden život málo. Jsem od přírody hrozně zvědavá. Pro mě cestování není jen ježdění z místa na místo, pár fotek a hurá jít. Kdybych měla tu možnost, chtěla bych na některých místech strávit víc času. Stačilo by půl roku. Jednoduše dost dlouhou dobu na to, abych se sžila s lidmi, pochopila jejich mentalitu, poznala kolorit i zvyky a samozřejmě se tam o sebe dokázala sama postarat.

Moc ráda bych poznala Francii, venkov v Provans i Paříž, Itálie se dá vidět znovu a znovu – Florencie, Řím, Alpy nebo Sicílie. Chtěla bych vidět Nový Zéland, ostrovy v Oceánii, Jižní Ameriku. Jak říkám, jeden život by nestačil...

Dovedete si představit, že byste žila delší dobu – třeba několik let v zahraničí? A pokud ano, ve které zemi byste žila nejraději?

Přestože mluvím o cestování a zvědavosti, vím naprosto jistě, že kotvy mám tady doma, v naší zemi a nejspíš i v našem městě. Potřebuji k životu pevné zázemí, domov, jistotu, ať

už ji tvoří moje rodina, nebo místo, kde žijí přátelé. Myslím, že jiným jazykem než česky bych nikdy nedokázala vyjádřit a popsat, co cítím, co si myslím nebo kam vedou moje myšlenky. Jsme malá země, ale krásná a šťastná. Nikdy bych ji nedala.

Máte nějakého svého domácího mazlíčka?

Měli jsme dva pejsky - šlechtičnu amerického kokra a křížence čivavy a jezevčíka, který vnitřně stále bojoval mezi tím loveckým jezevčíkem a ustrašenou čivavou. Dětem manžel přivezl první kotě od Chantal Poulain asi před čtyřmi roky. Říkali jsme mu po dárci - Šantalka.

A pak se to vezlo, další kot'ata a pak další. Teď máme dva kocoury. A i když to na mě doma děti zkouší s ledašcím, zatím stačí.

Čím bychom vás dokázali vyděsit? Někdo nemůže vidět hady, jiný se bojí bouřky. Jak jste na tom se strachem vy?

Jo, já vám to řeknu a vy pak budete běhat pod okny s plechem a loučí. To určitě ☺.

Co děláte ve volném čase, jak relaxujete a nabíráte síly? Máte nějakého koníčka?

Když jsem byla na mateřské dovolené, bavilo mě všechno, co se točilo kolem dětí, ručních prací a domácnosti. Kyticky, zahrada, vaření... Teď, když už přece jen občas můžu, vyrážím za kulturou, jsem společenské stvoření. Relaxuji tichem. Stačí půl hodiny denně. A co mi jde úplně nejlíp? Spaní, v tom

bych mohla klidně reprezentovat ☺.

Co vy a sport? S výškou vaší postavy byste byla ideální hráčkou basketu ☺.

Pokud považujete za sport i žehlení, je tu šance i na medailové pozice ☺. Ráda chodím, někdy mi manžel půjčí kolo, asi abych byla dřív doma. Pokouším se proniknout do pravidel volejbalu, ale kdybyste viděli to vysvědčení... Výška nestačí.

Jaký máte vztah k přírodě - máte se rádi?

Jsem z Nového Města na Moravě, tím je to dané. Zapřísáhlý kotlíkář už ze mě asi nebude. A když mě třikrát zatočíte, z lesa najdu cestu jenom s Jeníčkem ☺.

Ale bez těch kouzelných kopečků všude, kam dohlédnete, už bych být nechtěla. Vždycky, když nějaký přelezu, najdu něco nového. Zkuste si to kolem Budějovic...

Podařilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Jsem asi dítě štěstěny, mně se všechno, co jsem v životě opravdu chtěla, splnilo. Ale život nekončí, sny se mění a kdo ví... S každou padající hvězdou se přece rodí nové sny a přání...

Člověk vás těžko vidí jinak než s úsměvem na tváři, máte pořád dobrou náladu. Dokážete se taky zamračit nebo rozzlobit?

Moc věcí mě dobřela nerozpálí, to je pravda. Nevidím důvod měnit svět výlevy vlastních emocí. Obvykle to svědčí spíš o nevyrovnané povaze. Ovšem upřímně - moje děti na to talent mají. A stává se, že samy nevěří, že ta lítá saň s vařečkou v ruce, je jejich maminka. Naštěstí pro ně mi to ale nikdy moc dlouho nevydrží.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek? Co by vás lákalo?

Odmalička miluju poutě, to byl

pro mě adrenalin - centrifugy, horské dráhy... Jenže od doby, co je ze mě máma, se nějak víc bojím. Asi instinkty. Momentálně někdy stačí dozor o přestávce a pro ten den mám vybráno.

Máte řidičský průkaz? Pokud ano, jaká jste řidička?

Pochopitelně výborná. Že se ptáte! První karambol jsem absolvovala ještě bez papírů – netrefila jsem do garáže ☺ a pak už to vždycky odnesl jen chladič. Ale já za tu závěš ani květináč nemohla, no vážně, nemají mi to stavět do cesty ☺.

Řídím ráda, je to pro mě relax i vzpruha a myslím, že na tom nejsem tak zle, když se se mnou členové rodiny nebojí jezdit. I když, přiznám se, já jezdím nejraději sama.

V tomto čísle Puclíku jsme se zaměřili na vztah lidí k elektronice a technice vůbec. Jak jste na tom vy?

Můj vztah k ní je veskrze kladný. Já se totiž nebojím zeptat ☺...

I vám stejně jako vašim předchůdcům půjčme na chvíli kouzelnou hůlku. Jakou změnu

máme očekávat, až nám ji vrátíte?

Kdo říká, že vám ji vrátím ☺?

Poradila byste něco našemu časopisu, aby to dělal jinak nebo lépe?

Zúčtování proběhne v momentě, kdy vyjde tohle číslo ☺. Jste báječní, držím vám palec a přeji jen samá pozitiva a sociální jistoty...

.....
*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*

COCA COLA CUP PODRUHÉ

V pátek 5. dubna 2013 si již podruhé změřili naši žáci síly se soupeři v dalším kole celostátního fotbalového turnaje Coca Cola Cup. Měl být sice sehrán turnaj čtyř postupujících škol z prvního kola, ale vzhledem k nepříznivému počasí školy z Borů a Dolní Rožínky svou účast odvolaly.

Odehrálo se tedy pouze jedno utkání mezi námi a 2. základní školou ze Žďáru nad Sázavou. Vítěz měl tedy postoupit přímo do regionálního kola. Počasí při utkání bylo typicky zimní, ale hřiště s umělou trávou bylo velmi dobře připravené.

Až do 13. minuty bylo utkání vyrovnané. Nastřelili jsme sice břevno (M. Kyselý), ale pak se začala projevovat lepší sehra-
nost a technika našich hráčů a góly na sebe nedaly dlouho čekat.

Naši kanonádu začal Tomáš Šolc ve 14. minutě za asistence Davida Krejčího. Ještě do poločasu stačili skórovat Michal Kyselý (as. Jakub Žák) a Vojtěch Veselý, nejmladší hráč zápasu - ještě šesták.

Ve druhém poločase se hrálo už jen na jednu bránu a bylo jen otázkou času, kolik gólů soupeři nadělíme. Postupně se

trefili do černého Tomáš Šolc (as. Jakub Žák), Jakub Žák po spolupráci s Vojtou Veselým, opět Tomáš Šolc a v posledních pěti minutách se blýskl dalšími dvěma brankami Michal Kyselý (as. David Krejčí a Tomáš Šolc).

Vítězství 8:0 se zdá být hodně vysoké, ale jasně vypovídá o převaze našeho týmu. V regionálním kole se nám asi už takový kousek nepovede, ale budeme se snažit o co nejlepší výsledek.

PaedDr. Miroslav Jurek

LABORATOŘ

Mgr. Jitka Matoušková

BUDOUCNOSTI

V měsíci březnu a dubnu se doslova roztrhne pytel s nabídkami účasti žáků ve výtvarných soutěžích. Letos jsme si opět několik soutěží vybrali a to tak, že jsme je přímo pro některé žáky „ušili na míru“.

Parta deseti chlapců z 9.C vyrobila ve výtvarné výchově maketu laboratoře budoucnosti, která musela být podle požadavků soutěže zpracována z odpadového materiálu. Maketa laboratoře má název *Co obtěžuje, ať ještě slouží!* a měla by zpracovávat nedopalky cigaret - čili „vajgly“ na užitečné věci. Práce byla zaslána do výtvarné soutěže **Laboratoř 2013 do Třebíče**.

Porota, která soutěž hodnotila, byla nápadem a výrobkem kluků z 9.C naprosto nadšená a zaslouženě jim přisoudila **1. místo**, neboť prý absolutně neměli konkurenci. Kromě diplomu vítězná skupina obdržela také malou, ale milou ekologickou cenu ☺.

Na závěr mne potěšil výrok jednoho z nich: „To je jedno, co vyhraje, hlavně, že jsme první!“

VE ZNAMENÍ VODY

22. březen je od roku 1993 **SVĚTOVÝM DNEM VODY**, a tak je to každoroční příležitost připomenout si, že voda je bezpochyby jedním z nejdůležitějších zdrojů pro přežití a důstojný život lidské civilizace. Zejména v bohaté části světa jsme si s vodou zvykli zacházet jako se zdrojem nevyčerpatelným a nezničitelným. Už dnes nemá několik milionů lidí přístup k pitné vodě.

Pokud se nezačneme k vodě chovat jinak, tak budou miliardy lidí v horizontu několika desetiletí trpět nedostatkem vody a kvůli jejím zdrojům se povedou války. Bohužel to není námět na scénář katastrofického filmu, ale reálný odhad poměrně blízké budoucnosti.

Zamořujeme naše řeky a snažíme se sami sebe přesvědčit, že ekosystémy si nějak poradí. Používáme ohromné množství vody k výrobě potravin (spotřebujeme např. 15 000 litrů vody na výrobu jednoho kilogramu hovězího masa a 1 500 litrů na výrobu jednoho kilogramu pšenice) a pak tuny jídla vyhazujeme. V Evropské unii se ročně vyhodí 90 milionů tun potravin!

Letošní Světový den vody byl na naší škole v opět v režii žáků ekologických praktik. Stejně jako vloni si připravili pod vedením paní učitelky Janíčkové pro žáky 4. a 5. tříd šest různých stanovišť, na kterých probíhaly pokusy, kde hlavní roli samozřejmě hrála voda. Jednou fungovala jako lupa, jindy jako rozpouštědlo, potřetí třeba jako ochranná vrstva. Nechyběly ani pracovní listy, kam si jednotlivé skupinky zaznamenávaly, co viděly, a zároveň plnily i stanovené úkoly.

Čas určený k pokusům uběhl rychle, a pokud si alespoň část dětí odnesla nové informace, tak je třeba poděkovat všem, kteří je připravili. Co dodat závěrem? Snad jen to, že šetrné zacházení s vodou by se pro nás všechny mělo stát naprostou samozřejmostí!

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁBAVA S VODOU

Rozhodli jsme se, že při příležitosti **SVĚTOVÉHO DNE VODY** zpestříme čtvrtému a pátému ročníku pondělní den 18. března 2013 nějakými zábavnými pokusy. Už

v pátek jsme dostali listy papíru, na nichž byly různé informace, jak máme daný pokus provést, co k němu budeme potřebovat nebo proč se vzniklý jev stal.

První hodinu jsme se rozdělili na dvě skupiny podle toho, jaký budeme provádět pokus. Po rozdělení jsme šli na své stanoviště, kam jako první dorazili žáci 4. tříd. Byli velmi šikovní, jejich spolupráce a nadšení, s kterým se do pokusů pouštěli, nás velmi potěšily. Druhou hodinu přišel pátý ročník, ten nás také velmi překvapil, a proto rovněž zaslouží pochvalu.

Nakonec jsme vše uklidili a zanesli paní učitelce Janíčkové, od které jsme dostali sladkou odměnu. Myslím si, že to bylo hezké zpestření jak pro nás deváťáky, tak i pro děti z prvního stupně.

Lucie Havránková, 9.B

VODNÍ POKUSY

Děti mohly navštívit celkem šest stanovišť. Na každém stanovišti zhlédli pokus s vodou nebo jinými kapalinami. Pokusy byly velice zajímavé.

Mezi nejzajímavější patřily pokus s kostkou ledu a provázkem, který ke kostce ledu přimrzl, voda v lahvi jako lupa, záhada barevného cukru na talíři s vodou a pro odvážné bylo stanoviště, na kterém žáci museli vypláznout jazyk a zjišťovali jeho chuťová místa.

Za splnění úkolů na všech stanovištích dostali malou sladkost a všem se tato akce líbila.

Pavla Pejchalová, 8.A

ČISTÁ VYSOČINA

22. dubna 2013 jsme s Ekotýmem po obědě vyrazili na akci **ČISTÁ VYSOČINA**, kterou vyhlašuje Kraj Vysočina. Jedná se o jarní úklid odpadků podél silnic a komunikací. Sraz byl domluven v průjezdu školy ve 13:15 hodin – sešlo se nás čtrnáct i s paní učitelkou Janíčkovou a Poláčkovou.

Vyjeli jsme autobusem do Vlachovic (původní cíl byl tedy Rokytno, ale tam nám

to už někdo vysbíral), vyfasovali jsme žluté a modré pytle, po kterých nás paní učitelka Janíčková vtipně pojmenovala Směsíci a Plástíci, a šlo se sbírat. Byli jsme rozdělení na poloviny - každá na jednu stranu silnice.

Cestou jsme viděli spoustu ukazů - od žáby a rozbitých reflexních sloupků přes slepýše nebo disk od auta až po mrtvou myš či krabičku paštiky. Cestou jsme naplnili asi

čtyři pytle plastového odpadu a asi šest směsných pytlů.

Co ovšem stojí za zmínku, byly plastové pásky u areálu hotelu SKI. Začalo to několika páskami ve škarpě, následovalo dalších pár v lese, a jakmile jsme si mysleli, že jsou vysbírané, objevily se další rozházené pásky.

Když už jich bylo půl pytle a další místo bylo vysbírané, zjistili jsme, že nekončí a že dalších asi deset metrů v lese je jich opět plno. Odhaduji, že jich bylo asi 6-7 na metr čtvereční.

Ke konci naší cesty nám došly žluté pytle a museli jsme sbírat do modrých. Po posledním pytli, který jsme zanechali u silnice k odvozu, jsme vyrazili zpátky do školy a domů. Celou akci bych zhodnotil jako úspěšnou a namáhavou na nohy.

Jan Poul, 7.C

DEN ZEMĚ S ŠAJTANEM A GEJŠOU

Jako každým rokem i letos se na naší škole uskutečnila akce ke **DNI ZEMĚ**. Oslavovali jsme ho na náměstí, kde bylo pro děti připraveno pět stanovišť. Každé stanoviště bylo zaměřeno na určitý podnebný pás. U stanoviště vždy už čekala typická zvířata či obyvatelé této oblasti.

Děti to zřejmě bavilo, protože bylo co obdivovat. Vybrat si omalovánku od tanečnice

z Haiti, přemýšlet o testu s indiánkou, přivonět ke koření od australské obyvateľky nebo lovit ryby s tučňákem pro ně bylo velmi zábavné. Součástí stanovišť byli i suvenýry z podnebné oblasti, které si děti mohly ohmatat.

Největším překvapením této akce ale byli dva dvouhrbí velbloudi – Šajtan a Gejša, kteří k nám přijeli pojízdným boxem. Měli s sebou i svoji

cvičitelku, která dětem vyprávěla různé zajímavosti z velbloudího života a přímo na velbloudovi některé věci ukazovala. Děti měly také možnost si velbloudy pohladit a osahat.

Tato akce si vyžádala hodně úsilí, a tak všem děkujeme za spolupráci. Byli bychom rádi, kdyby se uskutečnila i příští rok...

Pavla Pejchalová, 8.A

EKOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Ve středu 24. dubna 2013 mohli poměřit své síly - především znalostní - žáci druhého stupně, kteří se účastnili tradiční **EKOLOGICKÉ OLYMPIÁDY**. Olympiáda se skládala z testové části, části poznávací a části praktické.

Zatímco v testových otázkách žáci dumali nad dobou rozpadu jednotlivých odpadků v přírodě nebo odhadovali, kolik procent z vyřazených televizorů se dá dále využít, v poznávací části museli určovat ohrožené druhy rostlin a živočichů nebo poznávali chráněné krajinné oblasti.

V praktickém úkolu pak museli využít svou zručnost, nápaditost a vynalézavost a do konce týdne „uplést“ co nejdelší cop z jakéhokoliv odpadového materiálu. Co říci závěrem? Naše Země je jedinečná a krásná. Kéž se k ní chováme tak, aby těch oslavných Dnů Země bylo 365 v roce.

Mgr. Martina Janíčková

VÝSLEDKY

ekologické olympiády

Teoretická část

1.	Anna Obrová	8.C
	Radim Zítka	8.C
2.	Pavla Pejchalová	8.A
	Valerie Slámová	8.A
3.	Pavel Svoboda	7.C
	Jan Poul	7.C
	Lucie Havránková	7.C
	Kateřina Okurková	7.C

Praktická část

1.	Anna Obrová	8.C
	Radim Zítka	8.C
2.	Tereza Benešová	8.A
	Karolína Vopršalová	8.A
3.	Pavla Pejchalová	8.A
	Valerie Slámová	8.A

Víte, že...

- Dálnice nemusí být jen pro auta. Evropa zkouší nový dopravní experiment - cyklo dálnice. Na rozdíl od klasické cyklostezky jsou vedeny co nejvíce přímo, jsou osvětlené a jsou dostatečně široké, takže na nich lze jezdit vysokou průměrnou rychlostí. A města se o ně starají jako o klasické silnice pro auta - v zimě z nich odklízí sněh. Snahou je co nejvíce zpříjemnit a zrychlit dopravu na kole. Cyklo dálnice nabízejí uživatelům i další komfort - například jsou podél cesty k dispozici pumpy pro dofouknutí kol nebo zastávky s pitnou vodou.

- Počet řek, které jsou na území Číny, se oproti stavu před šedesáti lety zmenšil. Je jich o polovinu méně. Čínské ministerstvo vodních zdrojů se v roce 2011 pustilo do rozsáhlého sčítání čínských řek. Na národním sčítání řek se podílelo na 800 tisíc komisařů. Právě vydané výsledky ukazují, že v Číně ubyla skoro polovina řek...

Podle www.ekolampov.cz, www.ekolist.cz,
www.priroda.cz připravily Ekodrbny

- Pětina odpadu je v Česku uložena pirátsky a představuje riziko. Podle analýzy společnosti SITA CZ, která patří mezi největší tuzemské zpracovatele odpadu, je až 20 % nebezpečného odpadu ukládáno na hraně zákona a bez řádně odvedených poplatků do státní pokladny. Tento odpad je často velmi rizikový a představuje vážnou hrozbu pro životní prostředí a lidské zdraví...

PRVNÍ POMOC

MŮŽE ZACHRÁNIT ŽIVOT

JAK NA PRVNÍ POMOC PODRUHÉ

V úterý 2. dubna 2013 navštívili naši školu dva zdravotníci a jeden hasič. Nebojte se, nehorelo ani se nikomu neudělalo tak zle, aby ho musela odvézt záchranka. Tito pánové přijeli seznámit žáky osmých tříd se svou prací a se základy první pomoci.

Dozvěděli jsme se tak o práci hasičů a záchranářů. Zjistili jsme například, že hasiči i záchranáři mají ze zákona danou povinnost vyjet do dvou minut a být na místě nehody přítomni do dvaceti minut. Měli jsme možnost podívat se do oprav-

dové sanitky a dozvědět se něco o jejím vybavení. Po celou dobu programu, který trval tři vyučovací hodiny, jsme se mohli ptát na jakékoli otázky, díky kterým jsme se někdy i velmi pobavili. Celý program se nám velmi líbil a můžeme

odcházet s vědomím, že pokud někdo bude potřebovat pomoc, jsme schopni mu ji poskytnout. Nikdy totiž nevíte, kdy ji zrovna vy budete potřebovat...

Radka Křížová, 8.C

DEN PREVENCE ÚRAZŮ

Děti 3. tříd se 2. května 2013 měly možnost přesvědčit o tom, jaké jsou jejich znalosti v oblasti prevence úrazů v jim známém prostředí domova, školy nebo ve volné přírodě.

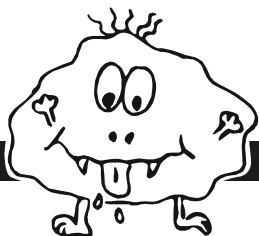

Otázky zvládaly s přehledem - snad i proto, že jsou s projektem seznamovány průběžně a informační materiály se staly už od začátku školního roku jejich učební pomůckou. Co je ale zaujalo nejvíce, byl praktický nácvik masáže srdce.

Dozvěděly se, že srdce průměrného dospělého člověka tlučte asi 70 krát za minutu, a pokud jej chceme probudit k životu, naše tempo by mělo být asi 100 stlačeních za stejnou dobu.

Jak to ale správně zvládnout? Mnemotechnická pomůcka zní: zpívej si vánoční koledu Rolničky, rolničky. Pomůže ti nejen udržet tempo, ale nejspíš i chladnou hlavu... Oběma lektorkám za podporu z Kraje Vysočina děkujeme.

Mgr. Marie Budíková, PaedDr. Miroslava Kotvicová

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

19. ČÁST

Vítáme všechny zájemce o strašidla a podobné potvůrky. V dnešním díle se budeme věnovat tvorům, kteří patří do kategorie srstnatých strašidel. Jedná se o velice starou skupinu, jejíž počátky sahají až do doby ledové. To znamená, že tito strašáci děsili už naše předky v jejich jeskyních a chýších...

Někteří vědci je ještě dále dělí do skupin krátkosrstých, dlouhosrstých a lysých neboli plešatých. To, že se dlouhosrstá strašidla začala objevovat ve velké míře, vypovídá o změně klimatu. Zřejmě se opravdu blíží nová doba ledová ☺.

Dlouhosrstnatec chechtavý (Longochluposinus primigenius)

Výška: 1,8-3,5 m

Váha: 80-300 kg

Potrava: hlodavci a menší savci (někdy i větší živočichové)

Výskyt: Sibiř, Himálaje, Kanada, UVT 1 na naší škole

Velice hlučné a žravé strašidlo. Když ale chce, je velice tichý. Toho využívá při lovu větších zvířat. Požírá vše od savců velikosti myši až po jeleny, soby a medvědy. Pochopitelně na naší škole je volba kořisti poněkud omezena. Loví myši, netopýry a neopatrné zaměstnance školy, kteří se zde zdržují po setmění.

Ve volné přírodě si jej lidé často pletou se sněžným mužem. Ale odborník rozdíl velice lehce vidí už na první pohled. Sněžný muž má na noze i na ruce pět prstů. Naproti tomu dlouhosrstnatec má na rukách prsty čtyři a na nohách tři.

Také má oproti sněžnému muži delší srst a neúměrně dlouhá chodidla. Co mají společného, je jejich smích. Sněžný muž se ale spíše vysmívá, než směje. Dlouhosrstnatec

smích naproti tomu vypadá, jako by se smál někdo, kdo to v hlavě nemá tak úplně v pořádku.

Náš dlouhosrstník žije ve skříni v učebně UVT 1. No ano, v té zelené, co je po pravé ruce, když tam vejdete. Bydlí v té vrchní části. Otevírat skříň ale moc nedoporučujeme. Může mít zrovna hlad a taková

malá výživná svačinka v podobě žáka či žákyně...

Miluje zimu. Jeho největší zábavou je klouzat se z kopce dolů. Zabalí se do velké chlupaté koule a valí se ze svahu jako malý tank. Běda neopatrnému lyžaři! Spousta přejetých lyžařů (až se proberou z malého či velkého otřesu mozku) to může dosvědčit.

Náš dlouhosrstník má tu výhodu, že se klidně může klouzat i v létě – po schodišti. Má svoji techniku klouzání velice propracovanou. Dokáže se koulet i do zatáček, takže nemusí v mezipatrech zastavovat. Často je v hlubokých nocích slyšet jeho hlasitý smích...

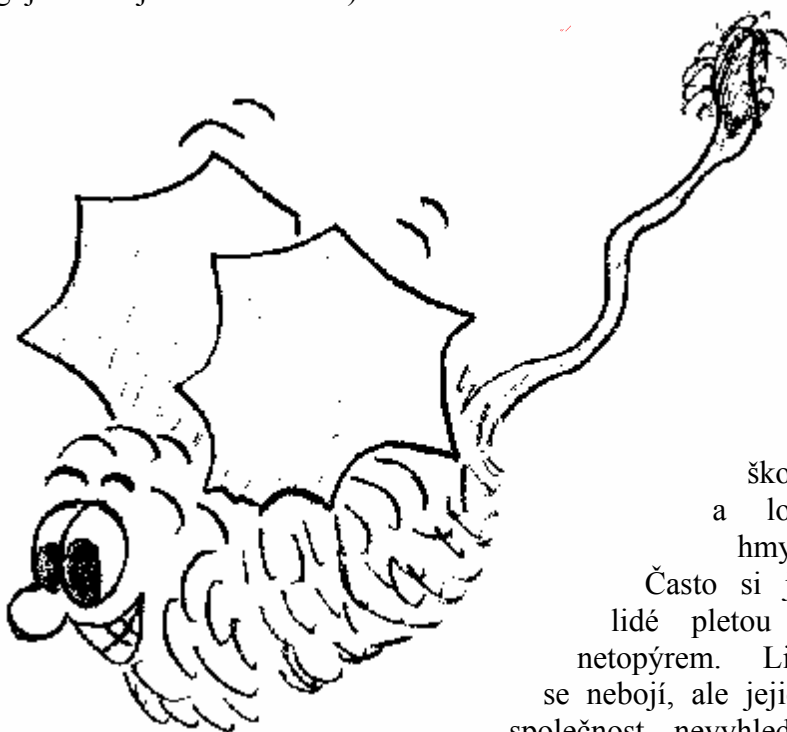
Olgojchorchojus létavý (Olgojchorchojitanus aviatikus)

Délka:	30-50 cm
Váha:	0,5-2 kg
Potrava:	hmyz
Výskyt:	celá škola

Oproti dlouhosrstnatci se jedná o spíše menší strašidlo. Olgojchorchojus je blízký příbuzný smrtonosného červa z pouště Gobi, který se jmenuje olgojchorchoj. Oproti němu je ale to naše strašidýlko neškodné. Jeho potravou je hmyz – tudíž je vlastně člověku prospěšný.

Tvarem těla připomíná větší kartáč s dlouhým ocáskem. Umí velice dobře létat – jeho blanitá křídla jsou jako určená pro akrobatické létání. Používá sonar podobně jako netopýr.

V hlavě má něco jako malý procesor, který mu určí pozici kořisti s přesností na setinu milimetru. Loví třeba můry v letu nebo komáry. Létání si velice užívá. Létá i pro radost

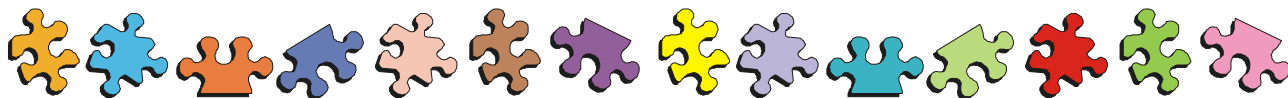

ze
školy
a loví
hmyz.
Často si jej
lidé pletou s
netopýrem. Lidí
se nebojí, ale jejich
společnost nevyhledá-
vá.

– prý se dokonce konají mistrovství v létání olgojchorchojusů.

Ten náš bydlí u stropu na schodišti k půdě. Vlevo nahoře je malá skulina, ve které se schovává. V noci vylétává ven

V případě, že se cítí ohrožen, dokáže plivat velice nepříjemně páchnoucí tekutinu. Zápach je prý horší než od tchoře a celého stáda skunků. Naštěstí s tím nemáme zkušenost - naše pozorování olgojchorchojuse proběhla bez incidentu.

PŘIJÍMAČKY

Mgr. Petr Sméal

DO VÝPOČETKY

V letošním roce proběhly již 20. přijímací pohovory do třídy s rozšířenou výukou v oboru výpočetní techniky. Jako každý rok byla v 8 hodin ráno kreslárna naší školy plná nervózních pátáků a samozřejmě i jejich rodičů, kteří byli možná nervóznější než jejich ratolesti...

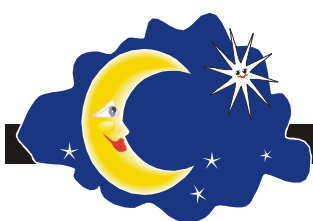

Musím říct, že letošní pátáci lehce „zklamali“. Každý rok se totiž těším na to, jaké plyšáky coby talismany pro štěstí si k přijímačkám přinesou. A letos? Ani jeden! Tedy v té třídě, kde jsem hlídal já. Možná jinde nějaký ten plyšák byl, ale byly ročníky, kdy odvahu dodávali plyšáci, kteří byli málem větší než samotní pátáčci. Jinak samozřejmě byli všichni moc šikovní.

Pan ředitel všechny rodiče a žáky přivítal a seznámil je s průběhem zkoušek. Přibližně v 8.15 začal hodinový boj s českým jazykem, matematikou a angličtinou. Nejhorším protivníkem se ukázala angličtina. Na paty jí ale směle šlapala matematika s českým jazykem. Nicméně se většina z uchazečů s úkoly poprala se ctí. Potom následovalo nekonečné čekání na opravu a vyhlášení výsledků.

Ti nejšťastnější byli ihned přijati a ti méně šťastní se museli ještě psychicky připravit na ústní pohovory. Po malém potrápení u ústních zkoušek nezývalo, než čekat na to, jak body zahýbají s celkovým pořadím.

PÁTEČNÍ NOC

Mgr. Pavlína Poláčková

S ANDERSENEM

Už popáté měli žáci naší základní školy možnost strávit noc v nezvyklém prostředí. 5. dubna 2013 se totiž nocovalo ve škole, která se opět zapojila do akce Noc s Andersenem, jejímž cílem je podpořit rozvoj dětského čtenářství a nabídnout dětem pěkné zážitky spojené se čtením knížek.

Z obou čtvrtých tříd se sešlo celkem 33 dětí, které mají rády knížky, dobrodružství a nezkaží ani žádnou legraci. Než však došlo na spaní, čekala je celá řada překvapení. Seznámily se nejen s panem Andersenem, ale i se známou ilustrátorkou Helenou Zmatlíkovou. Námětem letošní Noci bylo totiž připomenutí devadesátého výročí jejího narození.

Děti namalovaly krásné obrázky, zahrály si na „Ošklivé káčátko“, prošly chodbami školy, tajemně osvětlenými pouze čajovými svíčkami, a ani si neuvědomily, jak utíká čas.

Najednou tu byla půlnoc, uvelebily se ve spacácích a četlo se tak dlouho, dokud neusnuli i ti největší nespavci. Poděkování patří všem, díky nimž se Noc s Andersenem 2013 podařila...

DEN VODY VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Radka Maděrová

Pátek 22. března 2013 jsme ve školní družině věnovali Světovému dni vody. Nejprve proběhla v každém oddělení na toto téma krátká beseda. Poté se děti rozdělily do dvojic a společně pracovaly na projektu nazvaném „Studánka věčné vody“.

Cílem bylo připomenout koloběh vody v přírodě a význam vody na naší Zemi. Práce se nám vydařila a měli jsme radost z výstavky, která ozdobila naši družinovou třídu.

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

S ČARODĚJEM

V pátek 26. dubna 2013 se třída 1.A přeměnila na čarodějovo doupe. Pozvání na naše podvečerní čtení, konané v rámci projektu Celé Česko čte dětem, tentokrát přijal čaroděj...

Děti se nejprve něco maličko dozvěděly o 30. dubnu a povídaly si o tom, co dělá čaroděje čarodějem. Každý dostal čarodějův klobouk a stal se čarodějovým učněm. Uvařili společně lektvar, který obsahoval zajímavé ingredience, jako přátelství, lásku, chytrost, špetku soli, trošku cukru...

Po vypití lektvaru byl už nejvyšší čas pozvat našeho hosta – však už všichni byli netrpěliví, kdože mezi nás přijde. A jaký byl údiv všech přítomných, když vešel čaroděj... Přišel dětem číst z knihy Karla Čapka Devatero pohádek. Vybral si – jak jinak – Velkou doktorskou pohádku, kde je v hlavní roli kouzelník Magiáš.

Děti se zaujetím poslouchaly. Ale čaroděj pro ně měl na závěr připravené překvapení! Po autogramiádě si všechny odvedl před školu a tam na ně čekaly čarodějovy asistentky, které předvedly, co umí s ohněm. On sám se s dětmi rozloučil plivnutím ohně.

ČARODĚJNICKÁ ŠKOLA

Mgr. Jaroslava Truksová

Opět po roce se na přístavbu naší školy začali 30. dubna slétat již po ránu čarodějové a čarodějnice. V 1.A usedly do lavic dokonce i velmi staříčké čarodějnice, které si už ani věk nepamatovaly a obávaly se, jestli trefí domů ☺.

Nejprve se všichni krví podepsali na tajemný pergamen, představili se a pak vymýšleli jména čarodějnic. Vyzkoušeli si, jak umí spolupracovat, pomocí tajemných předmětů se rozdělili na skupiny a pracovali s myšlenkovou mapou. Na svačinu si všichni dali vařené pavouky a odvážlivci i polévané krví. A ti hladoví se ještě dali do svých čarodějních svačin.

Následovala čarodějnická olympiáda. Soutěžilo se v chůzi po těle hada, v letu na koštěti, v nejdelším flusnutí a přeskočení přes hranici dříví. Za zdařilou účast si účastníci vysloužili věsteckou kuličku. Naučili se také písničku, dozvěděli se, proč jsou 30. dubna čarodějnice, a zvolili tu nejkrásnější ze všech.

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

INFORMACE - POZVÁNKY - SOUTĚŽE

Třetí letošní setkání se nese opět v duchu dob dávno i nedávno minulých, v duchu řemesel nebo prací, které za účelem obživy vykonávaly ženy. Možná vás překvapí, že jich nebylo mnoho, ale je to proto, že ženy se po dlouhá staletí staraly především o domácnost a výchovu dětí, na mužích pak bylo, aby rodinu finančně zajistili.

ZAPOMENUTÉ ŽENSKÉ PROFESE

Začneme tedy těmi zcela neznámými. Jednou z vzácných a určitě kdysi dobře placených činností byla **zlatopřádka**, jejíž práce spočívala ve vetkávání zlatých nití do ozdob – například do závojų.

Setkat jsme s mohli i s **šorcářkou**, její specializací bylo šití zástěr neboli šnorcek.

Poměrně běžná byla práce **podomních obchodnic**, pro něž se vžil typický název **bába cukrová**, **dračka**, **jalovcová** podle toho, co která nabízela.

Bába cukrová obchodovala s cukrovím, **bába dračka** drala peří, **bába jalovcová**, jak už vyplývá z názvu, prodávala jalovec, **bába herynkářka** nabízela herynky (nasolené sledě) spolu s jinými mořskými rybami - většinou nasolenými nebo sušenými. **Bába kvasňová** prodávala droždí, **bába pučálnice** zase hrách, **bába vejcová** vejce, **bába zelinářka** čerstvou i nakládanou zeleninu, **bába utrejchová** nabízela lektvary a jedy, **bába kořenářka** koření a různé bylinky či masti.

Od nejstarších dob až do 2. poloviny 20. století, kdy nastávající maminky začaly rodit v porodnicích, působila téměř všude **bába porodní**, která pomáhala při porodu, v případě potřeby jsme mohli vyhledat **bábu anděličkářku**, která naopak ženám pomáhala od „nechtěného outěžku“ – tedy prováděla potraty.

Mezi poměrně běžná povolání zvláště chudých žen patřila **tkadlena** (obrázek nahoře), která se živila tkaním látek, a **pradlena** (spodní obrázek), což byla nádenice, která prala prádlo buď u cizích lidí, nebo doma. To potom většinou i žehlila a v případě potřeby také v ruce opravovala a zašívala.

Většina „živností“ se dědila z pokolení na pokolení a při pohledu na jejich výčet si troufám tvrdit, že žádná z dnešních žen by neměnila...

I druhý ročník soutěže OfficeArena 2013, pořádaný společností Microsoft, měl prověřit dovednosti při práci s Office aplikacemi a schopnost obhájit si svoji práci formou prezentace. Do realizace celé soutěže se zapojila i naše základní škola.

Jako krajské školicí středisko Microsoft Innovative Center se naše škola stala i místem, kde se konalo klání krajského kola. Mezi nejlepší z kraje se probodovali také tři naši žáci - **Ondřej Ševčík, Pavel Zelený a Aneta Dufková**. Aneta se poté vydala jako vítěz našeho kraje v kategorii základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií do kola celostátního.

Soutěž byla letos poprvé pořádaná jako mezinárodní, a tak se ve finálovém kole, které se konalo 9. května 2013 v pražském sídle Microsoftu, setkali v boji o vítězství nejen zástupci jednotlivých krajů České republiky, ale také zástupci Slovenska.

Mezinárodní integraci bylo přizpůsobeno také téma soutěže. Ve věkové kategorii základních škol měli soutěžící za úkol připravit kompletní projekt výměnného pobytu pro žáky ze Slovenska, slovenští soutěžící pak připravovali program pro návštěvu z Česka. Svou roli tedy hrála i obsahová část projektu, ale důležitějšími kritérii při obhajobě finálové prezentace bylo technické

zpracování a jazykový projev. Tohle všechno se Anetě podařilo zvládnout, a tak zopakovala svůj loňský úspěch a i letos **obhájila první místo**.

OLYMPIÁDA V PROGRAMOVÁNÍ

V oblasti Office aplikací, se kterými se žáci naší specializované třídy během čtyř let studia podrobně seznámí, se nám daří i v olympiádě v pro-

gramování. Této olympiády se zúčastňujeme i v kategorii tvorba webu, kde se do krajského kola probodovali tři naši zástupci. Bylo pro ně velmi těžké srovnávat své znalosti se středoškoláky, a tak jsme obsadili „pouze“ **čtvrté místo**. Naopak právě v kategorii Office aplikací se do krajského kola dostali sice jen dva naši zástupci, **Filipovi Vraspirovi se ale podařilo suverénně a se značným bodovým náskokem zvítězit** a zajistil si tak postup do kola celostátního, které se bude konat v Jánských Lázních. V porovnání s ostatními soutěžícími bude mít dobrou startovní pozici, získal totiž nejvíce bodů v republice.

Příčinu dobrých výsledků vidíme z velké části v naší účasti v globálním programu MS IT ACADEMY, který umožňuje používat autorizované a originální materiály firmy Microsoft. Program mohou žáci zakončit certifikovanou zkouškou Microsoft Certified Professional a odnést si ze školy mezinárodně uznávaný certifikát MCP. Certifikát je skládán v anglickém jazyce.

Mgr. Miroslav Sláma

PRAHA

SE NIKDY NEOKOUKÁ

ZÁŽITKY Z JARNÍCH EXKURZÍ NĚKTERÝCH TŘÍD DO HLAVNÍHO MĚSTA

V měsíci dubnu absolvovaly všechny 7. třídy exkurzi do Prahy v rámci výuky dějepisu a fyziky. Navštívili Pražský hrad, kde nahlédli do Zlaté uličky, baziliky sv. Jiří, Vladislavského sálu, Chrámu sv. Víta. Prošli všechna nádvoří, Královskou zahradu a skončili u Letohrádku královny Anny a Zpívající fontány (ta však v případě 7.C nezpívala, neboť v ní ještě nebyla voda, snad příště).

Před očima jim tak prošlo několik staletí od vlády prvních Přemyslovců přes Lucemburky, Jagellovce až do doby vlády Ferdinanda I. Habsburského. Mohli porovnat kulturu románskou, gotickou i renesanční. Na Pražském hradě je

totiž naše historie v kostce. Procházkou přes Letnou pak došli do Technického muzea, kde mohli obdivovat nejen vývoj všech typů dopravních prostředků, ale i vývoj optiky a tiskařství. Samozřejmě jako všechny děti se nejvíce těšily

na rozchod, jízdu metrem a vlakem. Snad si toho všeho alespoň trochu užily. Exkurze proběhly v dobré náladě a ke spokojenosti všech. Tak zase napřesrok!

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

HRÁTKY S MERKUREM

Dniela Horváthová, 7.C

Je 5:50 ráno, středa 10. dubna 2013 a naše třída 7.C stojí celá rozespálá na vlakovém nádraží. V šest hodin přijíždí vlak, který nás má dovézt do Žďáru, kde přesedneme na rychlík do Prahy. Vlak přijíždí, my nasedáme a vyrážíme za dobrodružstvím...

Cesta osobákem a následně přeplněným rychlíkem proběhla vcelku dobře a my vystupujeme v Praze. Na hlavním nádraží nastupujeme do metra, které nás má dovézt k Pražskému hradu.

Zde absolvujeme prohlídku Starých zámeckých schodů (které prý nejsou staré), pak projdeme Zlatou uličkou a nakonec se dostáváme do Chrámu svatého Víta, kde je opravdu přeplněno. Pro představu – část naší třídy se tlačí dopředu, ostatní je chtějí následovat, ale proti nám se tlačí jiní lidé, cizinci, kteří říkají pořád dokola tu samou větu: „Excuse me!“

Po tomto zážitku se dostáváme do zahrad, kde obědváme. Po vydatném obědě se vydáváme na prohlídku letohrádku (pouze z venku) a pak se přesouváme do Národního technického muzea.

Tam si ukládáme věci do šatny a vydáváme se na prohlídku. Každý si najde to svoje – ať už historická auta, kola, motorky, letadla nebo astronomii či tis-

kařství. Někteří se vyřádili u expozice se stavebnicí Merkur, kde si návštěvníci mohou zkusit postavit svůj výrobek.

Čas neúprosně běží a my musíme ještě stihnout část exkurze, na kterou se mnozí těší nejvíc – návštěvu obchodního domu Palladium. Značná část naší třídy okamžitě běží do KFC, Burger King nebo do McDonaldu.

Ale v Palladiu nemůžeme zůstat věčně, a tak se po hodině určené k rozchodu vydáváme na metro, které nás má dostat na nádraží.

Odtud nás potom čeká cesta vlakem do Nového Města. Ale ve vlaku sedí jiná škola, a tak nám nezbývá nic jiného, než si sednout k nim. Některé z nás čeká opravdu vtipná cesta...

No a na nádraží v Novém Městě na nás čekají rodiče a odcházíme do svých domovů. Někteří unavení, ale všichni překypující zážitky z povedené exkurze.

NA PRAŽSKÉM VÍTKOVĚ

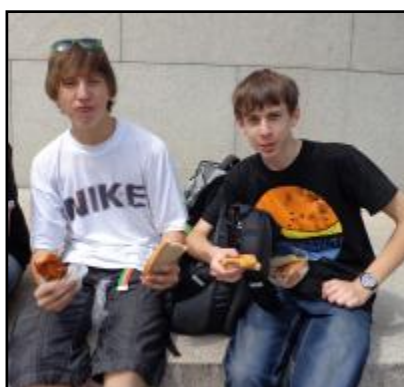
Mgr. Jaroslava Hnízdilová

I žáci devátých tříd měli na letošní jaro naplánovanou dějepisnou exkurzi do Prahy, aby si doplnili své vědomosti o událostech 20. století. K tomu nám v současné době poskytuje nejvíce informací expozice Národního památníku na Vítkově.

Vzdělávací program *Křížovatky české a československé státnosti* je koncipován takto: Poslední dopis Milady Horákové, vysíláčka Libuše, posmrtná maska Jana Palacha a další... Jaké příběhy nám mohou vyprávět tyto předměty?

Žáci v rámci skupinové práce přímo v expozici zkoumají vybrané sbírkové předměty, prochází po časové ose československých dějin 20. století a seznamují se s významnými událostmi. Zajímavý je ale celý památník včetně podzemních prostor původně určených k uložení mumifikovaného těla Klementa Gottwalda i nádherná vyhlídka z věže památníku.

V okolí se žáci mohou zastavit u sochy Jana Žižky z Trocnova a připomenout si období husitských válek či navštívit Armádní muzeum Žižkov.

Jako další program si třídy zvolily ze široké nabídky Prahy to, co je zajímavé.

9.C navštívila Petřín spojený s osobou Karla IV i Jubilejní výstavou v roce 1891.

9.B si vybrala Vyšehrad se Slavínem - jsou zde pochovány významné osobnosti českého veřejného života a najdeme tu např. i symbolický hrob Milady Horákové, o které se toho mnoho dozvěděli v Národním památníku Vítkov.

9.A viděla Petschkův palác (tzv. „Pečkárnou“), který byl v době Protektorátu sídlem gestapa a místem, kterým prošli tisíce českých vlastenců.

Závěrem se dočkali očekávaného rozchodu a pak je již čekala cesta domů...

ŠKOLA NENÍ JEN UČENÍ

EXKURZE NA ZAJÍMAVÁ MÍSTA

ŠESTÁCI NA MĚSTSKÉM ÚŘADU

Mgr. Dagmar Svobodová

Ve dnech 18.-19. března 2013 navštívili naši šestáci v rámci vyučování občanské výchovy Městský úřad v Novém Městě na Moravě. Na činnost úřadu se tak mohli podívat zblízka. Nejprve se dozvěděli trochu teorie o tom, co je to městská

samospráva a státní správa, jaký je mezi nimi rozdíl, o historii Nového Města, městských matrikách a pak si úřad prohlédli. Měli možnost nahlédnout na dopravní odbor, podívat se, jak se dělají občanské průkazy či pasy, nebo se podí-

vat na odbor informatiky. Naše poděkování patří pracovníkům města, jejichž ochota nám všechno ukázat byla velká, a hlavně paní Řádkové, která šestáky trpělivě celým úřadem provedla.

DO KNIHOVNY ZA BAJKAMI

Mgr. Renata Slámová

Víte, co je to bajka? My už ano, protože jsme měli ve dnech 25.-26. března 2013 besedu v Městské knihovně v Novém Městě na Moravě. Dozvěděli jsme se, co je bajka a jaké jsou její základní znaky,

ale také kdo byl Ezop, Jean de La Fontaine a Ivan Andrejevič Krylov. Učili jsme se knihy s bajkami nejen vyhledávat, některé jsme si půjčili i domů. Přímo v čítárně jsme si některé přečetli.

Znáte třeba bajku O lišce a čápo? To bylo tak... Liška jednoho dne potkala čápa a pozvala ho k sobě na oběd. Když čáp přišel, nemohl svým dlouhým zobákem polévku na mělkém talíři sníst. Liška si ji však schválně vychutnávala a před čápem vychvalovala.

Čáp si to ale nenechal líbit, proto příští den pozval na oběd lišku. Také připravil polévku, tentokrát do džbánu s úzkým hrdlem. Liška se čumákem nemohla dostat do džbánu, polévku si pochvaloval naopak čáp.

Ponaučení: *Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá. I my už víme, že bychom to, co se nám samotným nelíbí, neměli činit těm druhým. Také vy to mějte na paměti a nečiňte schválnosti těm druhým.*

NÁVŠTĚVA V POLICEJNÍ ŠKOLE

Jakub Žák, Erik Havlík, 9.C

Vybraní vítězové soutěže Internet – se mnou se bát nemusíš se zúčastnili exkurze ve Vyšší policejní škole Ministerstva vnitra v Praze – pracoviště Jihlava. Exkurzi pro ně zorga-

nizoval člen pracovní skupiny elektronické bezpečnosti Mgr. Lukáš Habich se svými kolegy z Vyšší policejní školy. Pojďme se podívat na exkurzi očima jejich účastníků a našich

vítězů soutěže - Erika Havlíka a Jakuba Žáka z 9.C.

27. března 2013 jsme se zúčastnili prohlídky Vyšší policejní školy Ministerstva vnitra

v Jihlavě. Dopravu jsme si museli zajistit sami, ale to pro nás nebyl žádný problém. Přijeli jsme v dopoledních hodinách a kromě nás tu bylo dalších asi 20 žáků, kteří exkurzi stejně jako my vyhráli. O to více bylo potěšující, že s některými jsme se již znali.

Celou prohlídkou nás provázel příjemný kriminalista, který vše vždy dokázal názorně předvést a vysvětlit. Naučili jsme se získávat otisky prstů, vylévat stopy sádrou nebo rozeznat některé z nejrozšířenějších drog v České republice.

Velice příjemná byla prohlídka rychlých policejních aut, která hlídají naše dálnice. Ke konci prohlídky každému z nás dali kousek čokolády Margot. Poté všem změřili hladinu alkoholu v krvi a výsledky byly opravdu

zajímavé. Po jediné margotce můžete mít až 0,5 promile alkoholu, za což ovšem nemůžete být pokutováni, protože měření se vždy provádějí minimálně tři po pěti minutách, a pokud jste opravdu měli jen margotku, tak hladina alkoholu po deseti minutách zmizí.

Krátce po 12. hodině jsme se rozloučili a každý z nás dostal igelitovou tašku s několika dárkovými předměty.

Prohlídka školy byla opravdu zajímavá a v Jihlavě se nám oběma líbilo.

EXKURZE DO FIRMY PKS

Iva Mrkvičková, 8.A

V úterý 23. dubna 2013, jsme se s 8.A a 8.B vydali na exkur-

zi do Žďáru nad Sázavou do firmy PKS okna a. s.

Po velice „náročné“ cestě z vlakového nádraží jsme se konečně dostali před firmu, kde jsme chvíli čekali a přitom dostali poučení o bezpečnosti.

V areálu jsme se rozdělili podle tříd do dvou skupin a každá šla do jedné dílny. 8.B se jako první vydala na výrobu plastových oken a my jsme se šli podívat, jak se dělají okna ze dřeva. Jakmile jsme vešli dovnitř, ucítili jsme vůni dřeva a rachot výrobních strojů. Prošli jsme několika místnostmi, kde jsme si mohli prohlédnout celý průběh výroby, a dozvěděli jsme se, že výroba jedno-

ho okna ze dřeva trvá asi pět hodin.

Potom následovala výměna skupin a my jsme šli do velké haly na výrobu „plastáků“. Tam jsme viděli spoustu moderních a hlavně drahých strojů na jejich výrobu.

Pak už byl konec návštěvy PKS a my jsme s malou přestávkou u nákupního centra pokračovali na střední zdravotní školu, kde nám paní zástupkyně řekla něco o práci zdravotních sester a ukázala nám část ze zdravotního vybavení školy, co používají jejich studenti na praxích. Potom už následovala jen cesta vlakem zpět do Nového Města.

ZDRAVÁ PĚTKA

Mgr. Pavlína Poláčková

OPĚT NA SCÉNĚ

Tentokrát díky vzdělávacímu programu, který zaštiťuje Nadační fond Albert, občanskému sdružení Freetime.cz a s Košíkem plným rozumu – deskovou hrou, která zábavnou formou vede děti ke správným stravovacím návykům.

ZDRAVÁ PĚTKA

je unikátní celorepublikový vzdělávací program pro základní i mateřské školy. Je zaměřen na zdravý životní styl, především v oblasti zdravého stravování. Lektori Zdravé Pětky seznamují žáky v rámci dvouhodinového bloku zábavnou a interaktivní formou se zásadami zdravého stravování.

Cílem hodiny je motivovat děti k automatickému přijetí zásad zdravé výživy a jejich přirozené implementaci do životního stylu. Nadační fond Albert poskytuje školám vzdělávací program zdarma a přihlásit se může každá základní škola prostřednictvím registračního formuláře.

Vzdělávací program Zdravá Pětka je realizován společností Ahold již od roku 2004 a za tu dobu vyškolil desetitisíce žáků základních škol v celé České republice. Na zdravý životní styl jsou zaměřeny i další projekty podporované Nadačním fondem Albert – vzdělávací desková hra Košík plný rozumu, sportovní závod Albert Triathlon Tour i divadelní představení Zelenina s ovocem dají páku nemocem a Teorie relativity Alberta Einsteina.

www.zdravapetka.cz

Celá hra se nese v duchu osvěty zdravého životního stylu jako celku, jehož nedílnou součástí jsou základní hygienické návyky, sport a samozřejmě stravování. Školního kola soutěžního klání se zúčastnili žáci čtvrtých až sedmých ročníků a doufejme, že se nejen dobře bavili, ale také se něco užitečného dozvěděli.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Ajtík 2013

Učitelé výpočetní techniky a žáci devátých tříd 1. ZŠ v Novém Městě na Moravě uspořádali pro malotřídní školy z okolí dne 4. dubna 2013 soutěž s názvem Ajtík 2013, která byla zaměřena na výpočetní techniku.

Pozvání využily a výuku tak svým žákům zpestřily školy z Křidel, Zvole, Fryšavy, Věcova, Radešinské Svratky, Nové Vsi, Slavkovic a Radňovic.

Soutěž byla připravena pro žáky 4. a 5. tříd, jejichž absolventi se mohou přihlásit do 6. ročníku do speciální počítačové třídy 1. ZŠ. Školy ve Slavkovicích a Nové Vsi nemají páté ročníky, a tak byly trochu v nevýhodě, když své týmy sestavily jen z 3. a 4. ročníků.

V osm hodin se do kreslírny školy dostavilo 90 dětí. Pan učitel Havlík po přivítání vysvětlil účastníkům a jejich učitelům pravidla,

seznámil je s disciplínami a přidělil každé škole (týmu) asistenta, který skupinu celý den provázel.

Všichni členové týmu obdrželi visačku s názvem své školy a mohlo se začít. Na pěti stánovištích plnili zadané úkoly a statečně bojovali za svou školu. Zahráli si elektronické piškvorky, určovali části počítače, ukázali znalosti ve vlastivědě, pokusili se sestavit puzzle v daném čase a předvedli svou obratnost v tělocvičně. I když tým na daném stánovišti zastupoval jen jeden žák, zapojili se všichni, neboť mu mohli radit a pomáhat s odpověďmi.

Všechny týmy se snažily ze všech sil a bojovaly o co nejlepší výsledek. Po více než dvou hodinách napjatě očekávaly vyhlášení poroty, která měla jistě nelehkou práci. Každé družstvo tajně doufalo ve vítězství. Nejlepší výsledek mělo družstvo ze ZŠ Radešinská Svratka, na druhém místě se umístila ZŠ Křídla a na třetí příčce ZŠ Věcov.

Všechny týmy dostaly za účast diplom a tašku se sladkostmi, vítězné družstvo navíc USB flash disk pro každého člena týmu. Nešlo ale jen o ceny. Hlavní je, že i žáci malých škol dostali možnost dostat se do velké školy, poměřit si síly se stejně starými dětmi a ukázat, že i děti z malotřídních škol ví, co je počítač a interaktivní tabule.

Prezentace Anety Dufkové z deváté třídy o výuce v počítačových třídách ujistila žáky, kteří podali přihlášku do třídy s výpočetní technikou, že udělali dobře. A tak se třeba jednou dnešní soupeři setkají jako spolužáci v 6. ročníku na 1. ZŠ ve speciální počítačové třídě.

Za všechny účastníky děkuji za pozvání a zorganizování této soutěže. Budete-li v budoucnu organizovat podobnou akci, rádi zase přijedeme!

Mgr. Jana Láchová

KARNEVAL

V sobotu 2. března 2013 byl krásný a po dlouhé době slunný den. Sluníčko svými paprsky lákalo strávit odpoledne v přírodě...

Ale ve Slavkovicích bylo ještě jedno velké lákadlo – hlavně pro děti. Naše škola tento den v kulturním domě pořádala dětský karneval. Že mnozí dali přednost této akci před „venčením“, bylo vidět pouhým nahlédnutím do zaplněného sálu. U stolů rodiče a na parketu spousta krásných masek.

Těžko by se vybrala nejkrásnější, proto si všechny masky odnesly sladkou odměnu. K tanci hrála živá hudba, děti si mohly zasoutěžit a nechybělo ani bohaté občerstvení (nejvíce chutnaly již tradičně párky v rohlíku). Velký zájem byl i o tombolu, tedy samozřejmě patří dík všem, kdo nám s ní pomohl.

K veselé atmosféře jistě přispělo i vyzdobení sálu výtvary žáků. Pěkný den pokračoval večerním karnevalem, kde se tentokrát dobře pobavili rodiče. Těšíme se zase na příští rok!

Kamarádi ze Slavkovic

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Další podvečerní čtení, které jsme ve Slavkovicích uspořádali v rámci projektu Celé Česko čte dětem, si z vlastního zájmu připravila paní Zdenka Hánová ze SPŠ Žďár nad Sázavou. Prý se jí u nás minule moc líbilo...

Zárukou dobré zábavy byli naši dobří známí Mach a Šebestová. Nejenže jsme si přečetli oblíbené příběhy, také jsme soutěžili v kvízu pozornosti – čím stříleli piráti,

piráti, kolik bacilů spolužáků Kropáčkovi zlikvidovali v krku či jak se jmenoval nejzlobivější kluk ze třídy.

Nakonec se konalo vyhodnocení výtvarné soutěže, která probíhala celý týden předem. Děti doma i ve škole vytvářely tyto známé postavičky nejen kreslené, ale objevily se i koláže nebo prostorové výrobky.

A protože krásných výtvorů bylo spousta, vybírali nakonec všichni dospělí svého favorita, který byl následně odměněn zajímavými cenami. Ale s prázdnou neodešel nikdo, na výběr byly záložky, časopisy Igráček od sponzora a také různé drobnosti pro malé čtenáře.

Ivana Staňková

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 72 – květen 2013

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Aneta Dufková, Leona Vedmochová, Václav Šebek, Karolína Švárová, Marie Novotná, Radka Křížová,
Anna Truksová, Pavlína Tománková, Iva Mrkvičková, Josef Novotný, Daniela Horváthová, Valérie Bártová,
Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová, Michaela Heralová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 72 vyšlo 17. května 2013 v nákladu 35 výtisků